

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

- I *Säädökset, jotka on julkaistava*
- ★ **Komission asetukset (EY) N:o 2594/95, annettu 7 päivänä marraskuuta 1995, yhteisön tariffikiintiön avaamisesta ja hallinnoinnista tiettyjen Bulgariasta peräisin olevien siipikarjanliha-alan tuotteiden osalta 1 päivästä heinäkuuta 31 päivään joulukuuta 1995 neuvoston asetuksen (EY) N:o 2179/95 mukaisesti** 1
- Komission asetukset (EY) N:o 2595/95, annettu 7 päivänä marraskuuta 1995, viininvalmistuksesta peräisin olevien alkoholien myynnistä vientiin yksittäisillä tarjouskilpailuilla 3
- Komission asetukset (EY) N:o 2596/95, annettu 7 päivänä marraskuuta 1995, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 14
- ★ **Neuvoston direktiivi 95/52/EY, annettu 25 päivänä lokakuuta 1995, kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkärintarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista annetun direktiivin 90/675/ETY muuttamisesta** 16
- ★ **Neuvoston direktiivi 95/53/EY, annettu 25 päivänä lokakuuta 1995, rehujen virallisen valvonnan järjestämistä koskevista periaatteista** 17

II *Säädökset, joita ei tarvitse julkaista*

Komissio

95/455/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 1 päivänä maaliskuuta 1995, yritysten sosiaalikulujen alentamista Mezzogiornossa ja näistä kuluista tiettyjen siirtämistä verottajan vastattaviksi koskevista määräyksistä ⁽¹⁾** 23

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

95/456/EY:	
* Komission päätös, tehty 1 päivänä maaliskuuta 1995, Valtion tuesta N:o C 1A/92 — farmaseuttisista valmisteista ja niihin liittyvistä muista valmisteista kannettavien maksujen avulla rahoitettu Kreikan lääkealan tukijärjestelmä ⁽¹⁾	30
95/457/EY:	
* Komission päätös, tehty 19 päivänä lokakuuta 1995, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 70/156/ETY 8 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesta Italian tasavallan esittämästä poikkeuspyynnöstä	36
95/458/EY:	
* Komission päätös, tehty 19 päivänä lokakuuta 1995, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 70/156/ETY 8 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesta Saksan liittotasavallan esittämästä poikkeuspyynnöstä	37
95/459/EY:	
* Komission päätös, tehty 19 päivänä lokakuuta 1995, Yhdistyneen kuningaskunnan tekemästä moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 70/156/ETY 8 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista poikkeusta koskevasta pyynnöstä	38
95/460/EY:	
* Komission päätös, tehty 19 päivänä lokakuuta 1995, Saksan liittotasavallan esittämästä moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 70/156/ETY 8 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista poikkeusta koskevasta pyynnöstä	39
95/461/EY:	
* Komission päätös, tehty 27 päivänä lokakuuta 1995, Venezuelassa ja Kolumbiassa esiintyvää venezuelalaista enkefolomyeliittiä koskevista suojatoimenpiteistä ⁽¹⁾	40

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2594/95,

annettu 7 päivänä marraskuuta 1995,

yhteisön tariffikiintiön avaamisesta ja hallinnoinnista tiettyjen Bulgariasta peräisin olevien siipikarjanliha-alan tuotteiden osalta 1 päivästä heinäkuuta 31 päivään joulukuuta 1995 neuvoston asetuksen (EY) N:o 2179/95 mukaisesti

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjen Eurooppa-sopimuksissa määrättyjen maataloutta koskevien myönnytysten autonomisesta ja väliaikaisesta mukauttamisesta sekä tiettyjä maataloustuotteita ja olutta koskevien tiettyjen yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista vuonna 1995 annetun asetuksen (EY) N:o 3379/94 muuttamisesta Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen osana tehdyn maataloussopimuksen huomioon ottamiseksi 8 päivänä elokuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2179/95⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan, sekä katsoo, että

Bulgaria on toteuttanut tai toteuttaa mahdollisimman pian Euroopan unionin osalta asetuksen (EY) N:o 2179/95 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet,

sen vuoksi olisi edellä mainitun artiklan 10 kohdan mukaan aloitettava kyseisen asetuksen 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltaminen,

tämän vuoksi olisi avattava yhteisön tariffikiintiö tiettyjen siipikarjanliha-alan tuotteiden osalta 1 päivästä heinäkuuta 31 päivään joulukuuta 1995; olisi säädettävä erityisestä hallinnoinnin soveltamisesta, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat siipikarjanlihan ja munien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Avataan Bulgariasta peräisin oleville tuotteille 1 päivän heinäkuuta ja 31 päivän joulukuuta 1995 väliseksi ajaksi liitteessä esitetty tuontia koskeva tariffikiintiö mainitussa liitteessä määrättyin edellytyksin.

2 artikla

1. Päästäkseen osalliseksi liitteessä esitetystä kiintiöstä tuojan on esitettävä tuontijäsenvaltion toimivaltaiselle

viranomaiselle vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskeva ilmoitus, johon sisältyy tätä koskeva hakemus kyseisille tuotteille ja jonka mukana on komission asetuksen (EY) N:o 1559/94⁽²⁾ 8 artiklassa tarkoitettu todistus.

Jos kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ottavat tämän ilmoituksen vastaan, heidän on toimitettava komissiolle kyseiset kiintiön lukemista koskevat hakemukset kiintiöittäin eriteltyinä.

2. Kiintiön lukemista koskeva hakemus, jossa on merkintä vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevan ilmoituksen vastaanottopäivästä, on toimitettava komissiolle viipymättä.

3. Komissio myöntää luvan kiintiön lukemiseen sen ajankohdan perusteella, jona tuontijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat ottaneet vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevat ilmoitukset vastaan, ja siltä osin kuin käytettävissä oleva kiintiön jäännös sen mahdollistaa.

Kaikki käyttämättä jääneet kiintiön luetut määrät on palautettava vastaavaan kiintiön mahdollisimman pikaisesti.

Jos määrät ovat suuremmat kuin kiintiöiden määristä käytettävissä oleva jäännös, myöntäminen suoritetaan haettujen määrien mukaisessa suhteessa. Komissio ilmoittaa suoritetuista kiintiön lukemisista jäsenvaltioille mahdollisimman pikaisesti.

4. Kunkin jäsenvaltion on taattava liitteen d kohdassa esitettyjen tuotteiden tuojille tasavertainen ja jatkuva käyttöoikeus siinä esitettyihin määriin niin kauan kuin kiintiön määrien jäännös sen mahdollistaa.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 31 päivään joulukuuta 1995.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 223, 20.9.1995, s. 29⁽²⁾ EYVL N:o L 166, 1.7.1994, s. 62

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä marraskuuta 1995.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

Avattu yhteisön tariffikiintiö tiettyjen Bulgariasta peräisin olevien siipikarjanliha-alan tuotteiden osalta 1 päivän heinäkuuta ja 31 päivän joulukuuta 1995 väliseksi ajaksi

CN-koodi	Määrä tonneina	Tulli (ecua/tonni)
0207 23 19	} 1 400	549
0207 39 55		946
0207 43 15		946
0207 43 63		513

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2595/95,
annettu 7 päivänä marraskuuta 1995,
viininvalmistuksesta peräisin olevien alkoholien myynnistä vientiin yksittäisillä
tarjouskilpailuilla

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viinikaupan yhteisestä järjestämisestä 16 päivänä maaliskuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 822/87⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1544/95⁽²⁾,

ottaa huomioon asetuksen (ETY) N:o 822/87 35, 36 ja 39 artiklassa tarkoitetuilla tislauksilla saatujen ja interventioelinten hallussaan pitämien alkoholien myyntiä koskevista yleisistä säännöistä 12 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3877/88⁽³⁾,

sekä katsoo, että

komission asetuksessa (ETY) N:o 377/93⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3152/94⁽⁵⁾, vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 822/87 35, 36 ja 39 artiklassa tarkoitetuilla tislauksilla saatujen ja interventioelinten hallussaan pitämien alkoholien myyntiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt,

olisi toteutettava yksittäisiä tarjouskilpailuja viininvalmistuksesta peräisin olevan alkoholin viemiseksi tiettyihin Karibian ja Väli-Amerikan maihin hankintojen jatkuvuuden varmistamiseksi näissä maissa,

suoritusvakuuden määrässä on otettava huomioon mahdollinen huomattavan alkoholimäärän varastointi Karibian alueen maissa, varmistettava alkoholialan tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimukseen liittyvien sitoumusten mukaisesti ensimmäisen täytäntöönpanovuoden kaupan pidettävien alkoholien vienti sekä niiden lopullinen käyttäminen polttoainealalla,

viinialalla käytettäviä maatalouden muuntokursseja koskevista tietyistä määräytymisperusteista ja erityisesti asetuksen (ETY) N:o 377/93 muuttamisesta annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 2192/93⁽⁶⁾ säädetään maatalouden muuntokursseista, joita sovelletaan yksittäisiin tarjouskilpailuihin liittyvien maksujen ja vakuuksien muuntamiseen kansalliseksi valuutaksi, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viinin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Myydään viidellä yksittäisellä tarjouskilpailulla numero 184/95 EY, 185/95 EY, 186/95 EY, 187/95 EY ja 188/95 EY yhteensä 375 000 hehtolitraa asetuksen (ETY) N:o 822/87 35, 36 ja 39 artiklassa tarkoitettua tislauksesta saatua ja Italian, Ranskan ja Espanjan interventioelinten hallussaan pitämää alkoholia.

Yksittäiset tarjouskilpailut N:o 184/95 EY, 185/95 EY, 186/95 EY, 187/95 EY ja 188/95 EY koskevat kukin 75 000 hehtolitraa 100 tilavuusprosentin alkoholia.

2 artikla

Myyntiin saatettu alkoholi:

- on tarkoitettu vietäväksi Euroopan yhteisön ulkopuolelle,
- on vietävä seuraaviin kolmansiin maihin, jossa siitä on poistettava vesi:
  - yksittäisen tarjouskilpailun N:o 184/95 EY osalta:
    - Costa Rica,
    - Guatemala,
    - Honduras, Swansaaret mukaan lukien,
    - El Salvador,
  - yksittäisten tarjouskilpailujen N:o 185/95 EY, 186/95 EY, 187/95 EY ja 188/95 EY osalta seuraaviin kolmansiin maihin:
    - Saint Kitts ja Nevis,
    - Bahama,
    - Dominikaaninen tasavalta,
    - Antigua ja Barbuda,
    - Dominica,
    - Brittiläiset Neitsytsaaret ja Montserrat,
    - Jamaika,
    - Saint Lucia,
    - Saint Vincent, Pohjois-Grenadiinit mukaan lukien,
    - Barbados,
    - Trinidad ja Tobago,
    - Belize,

⁽¹⁾ EYVL N:o L 84, 27.3.1987, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 148, 30.6.1995, s. 31

⁽³⁾ EYVL N:o L 346, 15.12.1988, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 43, 20.2.1993, s. 6

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 332, 22.12.1994, s. 34

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 196, 5.8.1993, s. 19

- Grenada, Etelä-Grenadiinit mukaan lukien,
- Aruba,
- Alankomaiden Antillit (Curacao, Bonaire, Saint Eustatius, Saba ja Saint Martinin eteläiset osat),
- Guyana,
- Yhdysvaltain Neitsytsaaret,
- Haiti

— on käytettävä ainoastaan polttoainealalla.

3 artikla

Kyseessä olevien sammioiden sijainti ja viitetiedot, kunkin sammion sisältämä alkoholimäärä, alkoholin alkoholipitoisuus ja ominaisuudet sekä tietyt erityisedellytykset esitetään tämän asetuksen liitteessä I.

4 artikla

Myynti tapahtuu asetuksen (ETY) N:o 377/93 13—18 sekä 30—38 artiklan säännösten mukaisesti.

5 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 377/93 15 artiklassa tarkoitettu osallistumisvakuus on 3,662 ecua hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia, ja se on annettava kustakin tämän asetuksen 1 artiklassa tarkoitettulla tarjouskilpailulla myyntiin saatetusta kokonaismäärästä.

Tarjouksen pitäminen voimassa tarjousten jättämisen määräajan päättymisen jälkeen sekä suoritusvakuuden antaminen ovat komission asetuksen (ETY) N:o 2220/85 (1) 20 artiklassa tarkoitettujen osallistumisvakuudelle asetetut ensisijaiset vaatimukset.

Osallistumisvakuus vapautetaan välittömästi, jos tarjousta ei hyväksytä tai kun tarjouskilpailun voittaja täyttää edellisessä alakohdassa säädetyt edellytykset.

2. Suoritusvakuus on 30,19 ecua hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia.

Tämä vakuus vapautetaan asetuksen (ETY) N:o 377/93 34 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti.

6 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettulla tarjouskilpailulla kilpailutettu alkoholi on vietävä viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1996.

(1) EYVL N:o L 205, 3.8.1985, s. 5

2. Tarjouskilpailutettu alkoholi on käytettävä kolmen vuoden määräajassa sen ensimmäisestä siirtopäivästä.

7 artikla

Ollakseen hyväksyttävä tarjouksessa on oltava maininta tarjouskilpailutetun alkoholin lopullisesta käyttöpaikasta sekä tarjouksen tekijän sitoumus sen toimittamisesta kyseiseen määräpaikkaan. Lisäksi tarjoukseen on liitettävä todisteet siitä, että tarjouksen tekijä on tehnyt velvoittavan sopimuksen jonkin tämän asetuksen 2 artiklassa esitetyn kolmannen maan polttoainealan toimijan kanssa, joka sitoutuu poistamaan veden tarjouskilpailutetuista alkoholeista jossakin kyseisistä maista ja viemään ne maasta käytettäväksi ainoastaan polttoainealalla.

8 artikla

1. Ennen tarjouskilpailutetun alkoholin siirtämistä interventioelin ja tarjouskilpailun voittaja ottavat kyseisestä alkoholista ristikkäisnäytteen ja suorittavan näytteen määrityksen varmistaakseen sen tilavuusprosentteina ilmaistun alkoholipitoisuuden.

Jos näytteen määrityksen lopulliset tulokset osoittavat, että siirrettävän alkoholin alkoholipitoisuuden ja tarjouskilpailuilmoituksessa mainitun alkoholin vähimmäisalkoholipitoisuuden välillä on ero, seuraavia säännöksiä sovelletaan:

- i) interventioelimen on ilmoitettava tästä samana päivänä liitteen II mukaisesti komission yksiköille sekä varastoijalle ja tarjouskilpailun voittajalle;
- ii) tarjouskilpailun voittaja voi:

— joko suostua komission suostumuksella vastaamaan kyseisestä erästä, jonka ominaisuudet on määritetty,

— tai kieltäytyä vastaamasta kyseisestä erästä.

Tällöin tarjouskilpailun voittajan on ilmoitettava tästä samana päivänä interventioelimelle sekä komissiolle liitteen III mukaisesti.

Jos tarjouskilpailun voittaja kieltäytyy vastaamasta kyseisestä erästä ja on suorittanut kyseiset muodollisuudet, hänet vapautetaan välittömästi kyseiseen erään liittyvistä velvoitteista.

2. Jos tarjouskilpailun voittaja hylkää tavarain 1 kohdan mukaisesti, kyseisen interventioelimen on toimitettava hänelle säädettyä laatua oleva alkoholierä kahdeksan päivän kuluessa ilman lisäkustannuksia.

3. Jos alkoholi siirretään yli viisi työpäivää sen jälkeen, kun tarjouskilpailun voittaja on hyväksynyt siirrettävän alkoholierän, interventioelimen aiheuttamista syistä, jäsenvaltion on vastattava vahingonkorvauksesta.

9 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 377/93 36 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, alkoholia hallussaan pitävät interventioelimet voivat komission suostumuksella korvata toisella asetuksen (ETY) N:o 377/93 36 artiklassa tarkoitetussa jäsenvaltioiden tiedoksiannossa ilmoitetuissa sammioissa ja tämän asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tarjouskilpailujen

kohteena oleva alkoholin tai sekoittaa sitä toisiin interventioelimelle ennen sitä koskevan siirtomääräyksen antamista toimitettuihin alkoholeihin erityisesti logistisista syistä.

10 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä marraskuuta 1995.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

YKSITTÄINEN TARJOUSKILPAILU N:o 184/95 EY

I. Myyntiin saatetun alkoholin varastointipaikka, määrä ja ominaispiirteet

Jäsenvaltio	Sijaintipaikka	Säiliöiden numero	Vahvuudeltaan 100-tilavuusprosenttisen alkoholin määrä hehtolitroina	Viiteasetus (ETY) N:o 822/87	Alkoholin tyyppi
RANSKA	DEULEP Boulevard Chanzy F-30800 Saint-Gilles-du-Gard	72	12 310 5 431	35 + 36 35 + 36	raaka raaka
	Port-la-Nouvelle Avenue Adolphe-Turrel Boîte postale 62 F-11210 Port-la-Nouvelle	1	9 149 48 110	35 + 36 35 + 36	raaka raaka
	Kokonaismäärä		75 000		

Asianomaiset voivat saada kyseiselle interventioelimelle osoitetulla hakemuksella sen edustajan ottamia näytteitä myyntiin saatetusta alkoholista maksamalla 2,415 ecun tai sitä vastaavan summan Ranskan frangeissa suuruisen maksun litralta.

II. Alkoholin määräpaikka ja käyttö

Myyntiin saatettu alkoholi on tarkoitettu vietäväksi yhteisön ulkopuolelle. Se on tuotava tämän asetuksen 2 artiklassa mainittuun maahan yksinomaan polttoaineteollisuudessa käytettäväksi ja siitä on siellä poistettava vesi.

Kansainvälinen valvontaliike antaa alkoholin määräpaikkaa ja käyttöä koskevat todisteet, jotka on toimitettava interventioelimelle.

Tarjouskilpailun voittaja vastaa siihen liittyvistä kuluista.

III. Tarjousten esittäminen

- Tarjoukset esitetään 75 000 hehtolitrin suuruiselta määrältä alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100. Pienempää määrää koskevaa tarjousta ei hyväksytä.
- Tarjoukset on:
  - joko lähetettävä kirjattuna kirjeenä Euroopan yhteisöjen komissiolle, Commission des Communautés européennes, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel,
  - tai jätettävä Euroopan yhteisöjen komission rakennuksen "Loi 130" vastaanottoon, bâtiment "Loi 130" de la Commission des Communautés européennes, rue de la Loi/Wetstraat 130, B-1049 Bruxelles/Brussel, kello 11—12, 4 kohdassa tarkoitettuna päivänä.
- Tarjoukset laitetaan suljettuun kirjekuoreen, jonka päälle on laitettava merkintä "Soumission-adjudication simple n° 184/95 CE — Alcool DG VI (unité E/2) — À n'ouvrir qu'en séance du groupe" ("Osallistuminen yksittäiseen tarjouskilpailuun N:o 184/95 EY — Alkoholi PO VI (osasto E/2) — Saa avata vasta ryhmäkokouksessa"), ja joka puolestaan laitetaan komissiolle osoitettuun kirjekuoreen.
- Tarjousten on oltava komissiossa viimeistään 23.11.1995 kello 12.00 Brysselin aikaa.
- Jokaisessa tarjouksessa on oltava tarjouksen tekijän nimi ja osoite ja niissä on ilmoitettava:
  - viittaus yksittäiseen tarjouskilpailuun N:o 184/95 EY;
  - tarjottu hinta ecuna hehtolitrilta alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100;
  - asetuksen (ETY) N:o 377/93 31 artiklassa säädetyt sitoumukset ja julistukset, merkintä tarjouskilpailutetun alkoholin lopullisesta määräpaikasta sekä todiste toimijan kanssa tehdystä veden poistamista ja käyttöä ainoastaan polttoainelalla koskevasta sitoumuksesta.
- Jokaiseen tarjoukseen on liityttävä seuraavan interventioelimen antama todistus tarjouskilpailuvakuuden antamisesta:
  - SAV par délégation de l'Onivins, zone industrielle, avenue de la Ballastière, boîte postale 231, F-33505 Libourne Cedex (puh.: 57 51 03 03; teleksi: 572 025; telekopio: 57 25 07 05).
 Tämän vakuuden on oltava 3,622 ecua hehtolitrilta alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100.

IV. Tarjouskilpailu

Tarjouskilpailun voittajan on toimitettava viimeistään kyseistä alkoholimäärää koskevan siirtomääräyksen antopäivänä todiste siitä, että kullekin kyseiselle interventioelimelle on annettu suoritusvakuus, jonka määrä on 30,19 ecua hehtolitrilta alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100.

YKSITTÄINEN TARJOUSKILPAILU N:o 185/95 EY

I. Myyntiin saatetun alkoholin varastointipaikka, määrä ja ominaispiirteet

Jäsenvaltio	Sijaintipaikka	Säiliöiden numero	Vahvuudeltaan 100-tilavuusprosenttisen alkoholin määrä hehtolitroina	Viiteasetus (ETY) N:o 822/87	Alkoholin tyyppi
ITALIA	Dist. Soc. vinicola adriatica		1 650	39	raaka
	Dist. D'Auria SpA		2 000	39	raaka
	Industria italiana alcol		2 000	39	raaka
	Dist. SAPIS SpA		2 500	39	raaka
	Dist. SASRIV SpA		1 500	39	raaka
	Dist. Aniello Esposito Sas		750	36	raaka
	Dist. F. Palma SpA		2 500	36	raaka
	Dist. lavorazione sociale vinacce Modena Srl		2 500	35	raaka
	Dist. emiliane SpA		2 600	39	raaka
	Dist. Villapana SpA		2 500	35	raaka
	Dist. Mazzari SpA		3 350	35	raaka
	Dister coop Scrl		1 750	39	raaka
	Dist. Neri Srl		6 000	35 + 39	raaka
	Dist. Bonollo SpA		6 000	39	raaka
	Dist. centro adriatico SpA		1 500	35	raaka
	Dist. del Sud SpA		3 100	36	raaka
	Dist. Giacomo De Luca Sas		750	35	raaka
	CAVIRO Scrl		6 250	39	raaka
	Dist. di Trani SpA		5 000	39	raaka
	Dist. Sadz SpA		2 050	36 + 39	raaka
	DI.CO.VI.SA. Scrl		2 500	35	raaka
	Enodistil SpA		2 500	39	raaka
	Dist. Bertolino SpA		2 500	35	raaka
	Dist. Kronion Scrl		750	39	raaka
	GE.DIS. SpA		3 000	35	raaka
	Dist. Itacol		1 400	35	raaka
	Dist. F.Ili Cipriani SpA		1 500	35	raaka
	Dist. G. Di Lorenzo Srl		3 500	35	raaka
	Dist. ind. chimica valenzana SpA		1 100	39	raaka
		Kokonaismäärä		75 000	

Asianomaiset voivat saada kyseiselle interventioelimelle osoitetulla hakemuksella sen edustajan ottamia näytteitä myyntiin saatetusta alkoholista maksamalla 2,415 ecun tai sitä vastaavan summan Italian liiroissa suuruisen maksun litralta.

II. Alkoholin määräpaikka ja käyttö

Myyntiin saatettu alkoholi on tarkoitettu vietäväksi yhteisön ulkopuolelle. Se on tuotava tämän asetuksen 2 artiklassa mainittuun maahan yksinomaan polttoaineteollisuudessa käytettäväksi ja siitä on siellä poistettava vesi.

Kansainvälinen valvontaliike antaa alkoholin määräpaikkaa ja käyttöä koskevat todisteet, jotka on toimitettava interventioelimelle.

Tarjouskilpailun voittaja vastaa siihen liittyvistä kuluista.

III. Tarjousten esittäminen

1. Tarjoukset esitetään 75 000 hehtolitrin suuruiselta määrältä alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100.

Pienempää määrää koskevaa tarjousta ei hyväksytä.

2. Tarjoukset on:

— joko lähetettävä kirjattuna kirjeenä Euroopan yhteisöjen komissiolle, Commission des Communautés européennes, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel,

— tai jätettävä Euroopan yhteisöjen komission rakennuksen "Loi 130" vastaanottoon, bâtiment "Loi 130" de la Commission des Communautés européennes, rue de la Loi/Wetstraat 130, B-1049 Bruxelles/Brussel, kello 11—12, 4 kohdassa tarkoitettuna päivänä.

3. Tarjoukset laitetaan suljettuun kirjekuoreen, jonka päälle on laitettava merkintä "Soumission-adjudication simple n° 185/95 CE — Alcool DG VI (unité E/2) — À n'ouvrir qu'en séance du groupe" ("Osallistuminen yksittäiseen tarjouskilpailuun N:o 185/95 EY — Alkoholi PO VI (osasto E/2) — Saa avata vasta ryhmäkokouksessa"), ja joka puolestaan laitetaan komissiolle osoitettuun kirjekuoreen.

4. Tarjousten on oltava komissiossa viimeistään 23.11.1995 kello 12.00 Brysselin aikaa.

5. Jokaisessa tarjouksessa on oltava tarjouksen tekijän nimi ja osoite ja niissä on ilmoitettava:

a) viittaus yksittäiseen tarjouskilpailuun N:o 185/95 EY;

b) tarjottu hinta ecuina hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100;

c) asetuksen (ETY) N:o 377/93 31 artiklassa säädetty sitoumukset ja julistukset, merkintä tarjouskilpailutetun alkoholin lopullisesta määräpaikasta sekä todiste toimijan kanssa tehdystä veden poistamista ja käyttöä ainoastaan polttoainelalla koskevasta sitoumuksesta.

6. Jokaiseen tarjoukseen on liityttävä seuraavan interventioelimen antama todistus tarjouskilpailuvakuuden antamisesta:

— AIMA via Palestro 81, I-00185 Roma (puh.: 47 49 91; teleksi: 620331, 620252, 613003; telekopio: 445 39 40, 495 39 40).

Tämän vakuuden on oltava 3,622 ecua hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100.

IV. Tarjouskilpailu

Tarjouskilpailun voittajan on toimitettava viimeistään kyseistä alkoholimäärää koskevan siirtomääräyksen antopäivänä todiste siitä, että kullekin kyseiselle interventioelimelle on annettu suoritusvakuus, jonka määrä on 30,19 ecua hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100.

YKSITTÄINEN TARJOUSKILPAILU N:o 186/95 EY

I. Myyntiin saatetun alkoholin varastointipaikka, määrä ja ominaispiirteet

Jäsenvaltio	Sijaintipaikka	Säiliöiden numero	Vahvuudeltaan 100-tilavuusprosenttisen alkoholin määrä hehtolitroina	Viiteasetus (ETY) N:o 822/87	Alkoholin tyyppi
ITALIA	Dist. Soc. vinicola adriatica		1 650	39	raaka
	Dist. D'Auria SpA		2 000	39	raaka
	Industria italiana alcol		2 000	39	raaka
	Dist. Sapis SpA		2 500	39	raaka
	Dist. SASRIV SpA		1 500	39	raaka
	Dist. Aniello Esposito Sas		750	36	raaka
	Dist. F. Palma SpA		2 500	36	raaka
	Dist. lavorazione sociale vinacce Modena Srl		2 500	35	raaka
	Dist. emiliane SpA		2 600	39	raaka
	Dist. Villapana SpA		2 500	35	raaka
	Dist. Mazzari SpA		3 350	35	raaka
	Dister coop Scrl		1 750	39	raaka
	Dist. Neri Srl		6 000	35 + 39	raaka
	Dist. Bonollo SpA		6 000	39	raaka
	Dist. centro adriatico SpA		1 500	35	raaka
	Dist. del Sud SpA		3 100	36	raaka
	Dist. Giacomo De Luca Sas		750	35	raaka
	CAVIRO Scrl		6 250	39	raaka
	Dist. di Trani SpA		5 000	39	raaka
	Dist. Sadz SpA		2 050	36 + 39	raaka
	DI.CO.VISA. Scrl		2 500	35	raaka
	Enodistil SpA		2 500	39	raaka
	Dist. Bertolino SpA		2 500	35	raaka
	Dist. Kronion Scrl		750	39	raaka
	GE.DIS. SpA		3 000	35	raaka
	Dist. Itacol		1 400	35	raaka
	Dist. F.lli Cipriani SpA		1 500	35	raaka
	Dist. G. Di Lorenzo Srl		3 500	35	raaka
	Dist. ind. chimica valenzana SpA		1 100	39	raaka
		Kokonaismäärä		75 000	

Asianomaiset voivat saada kyseiselle interventioelimelle osoitetulla hakemuksella sen edustajan ottamia näytteitä myyntiin saatetusta alkoholista maksamalla 2,415 ecun tai sitä vastaavan summan Italian liiroissa suuruisen maksun litralta.

II. Alkoholin määräpaikka ja käyttö

Myyntiin saatettu alkoholi on tarkoitettu vietäväksi yhteisön ulkopuolelle. Se on tuotava tämän asetuksen 2 artiklassa mainittuun maahan yksinomaan polttoaineteollisuudessa käytettäväksi ja siitä on siellä poistettava vesi.

Kansainvälinen valvontaliike antaa alkoholin määräpaikkaa ja käyttöä koskevat todisteet, jotka on toimitettava interventioelimelle.

Tarjouskilpailun voittaja vastaa siihen liittyvistä kuluista.

III. Tarjousten esittäminen

1. Tarjoukset esitetään 75 000 hehtolitrان suuruiselta määrältä alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100. Pienempää määrää koskevaa tarjousta ei hyväksytä.
2. Tarjoukset on:
  - joko lähetettävä kirjattuna kirjeenä Euroopan yhteisöjen komissiolle, Commission des Communautés européennes, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel,
  - tai jätettävä Euroopan yhteisöjen komission rakennuksen "Loi 130" vastaanottoon, bâtiment "Loi 130" de la Commission des Communautés européennes, rue de la Loi/Wetstraat 130, B-1049 Bruxelles/Brussel, kello 11—12, 4 kohdassa tarkoitettuna päivänä.
3. Tarjoukset laitetaan suljettuun kirjekuoreen, jonka päälle on laitettava merkintä "Soumission-adjudication simple n° 186/95 CE — Alcool DG VI (unité E/2) — À n'ouvrir qu'en séance du groupe" ("Osallistuminen yksittäiseen tarjouskilpailuun N:o 186/95 EY — Alkoholi PO VI (osasto E/2) — Saa avata vasta ryhmäkokouksessa"), ja joka puolestaan laitetaan komissiolle osoitettuun kirjekuoreen.
4. Tarjousten on oltava komissiossa viimeistään 23.11.1995 kello 12.00 Brysselin aikaa.
5. Jokaisessa tarjouksessa on oltava tarjouksen tekijän nimi ja osoite ja niissä on ilmoitettava:
  - a) viittaus yksittäiseen tarjouskilpailuun N:o 186/95 EY;
  - b) tarjottu hinta ecuna hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100;
  - c) asetuksen (ETY) N:o 377/93 31 artiklassa säädetyt sitoumukset ja julistukset, merkintä tarjouskilpailutetun alkoholin lopullisesta määräpaikasta sekä todiste toimijan kanssa tehdystä veden poistamista ja käyttöä ainoastaan polttoainelalla koskevasta sitoumuksesta.
6. Jokaiseen tarjoukseen on liityttävä seuraavan interventioelimen antama todistus tarjouskilpailuvakuuden antamisesta:
  - AIMA via Palestro 81, I-00185 Roma (puh.: 47 49 91; teleksi: 620331, 620252, 613003; telekopio: 445 39 40, 495 39 40).Tämän vakuuden on oltava 3,622 ecua hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100.

IV. Tarjouskilpailu

Tarjouskilpailun voittajan on toimitettava viimeistään kyseistä alkoholimäärää koskevan siirtomääräyksen antopäivänä todiste siitä, että kullekin kyseiselle interventioelimelle on annettu suoritusvakuus, jonka määrä on 30,19 ecua hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100.

YKSITTÄINEN TARJOUSKILPAILU N:o 187/95 EY

I. Myyntiin saatetun alkoholin varastointipaikka, määrä ja ominaispiirteet

Jäsenvaltio	Sijaintipaikka	Säiliöiden numero	Vahvuudeltaan 100-tilavuusprosenttisen alkoholin määrä hehtolitroina	Viiteasetus (ETY) N:o 822/87	Alkoholin tyyppi
ESPANJA	Tarancón	C-8	1 866	39	raaka
	Tarancón	F-3	26 604	39	raaka
	Tarancón	F-5	8 358	39	raaka
	Villarrobledo	17	38 172	39	raaka
	Kokonaismäärä		75 000		

Asianomaiset voivat saada kyseiselle interventioelimelle osoitetulla hakemuksella sen edustajan ottamia näytteitä myyntiin saatetusta alkoholista maksamalla 2,415 ecun tai sitä vastaavan summan Espanjan pesetoissa suuruisen maksun litralta.

II. Alkoholin määräraikka ja käyttö

Myyntiin saatettu alkoholi on tarkoitettu vietäväksi yhteisön ulkopuolelle. Se on tuotava tämän asetuksen 2 artiklassa mainittuun maahan yksinomaan polttoaineteollisuudessa käytettäväksi ja siitä on siellä poistettava vesi.

Kansainvälinen valvontaliike antaa alkoholin määräraikkaa ja käyttöä koskevat todisteet, jotka on toimitettava interventioelimelle.

Tarjouskilpailun voittaja vastaa siihen liittyvistä kuluista.

III. Tarjousten esittäminen

- Tarjoukset esitetään 75 000 hehtolitrin suuruiselta määrältä alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100. Pienempää määrää koskevaa tarjousta ei hyväksytä.
- Tarjoukset on:
  - joko lähetettävä kirjattuna kirjeenä Euroopan yhteisöjen komissiolle, Commission des Communautés européennes, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel,
  - tai jätettävä Euroopan yhteisöjen komission rakennuksen "Loi 130" vastaanottoon, bâtiment "Loi 130" de la Commission des Communautés européennes, rue de la Loi/Wetstraat 130, B-1049 Bruxelles/Brussel, kello 11—12, 4 kohdassa tarkoitettuna päivänä.
- Tarjoukset laitetaan suljettuun kirjekuoreen, jonka päälle on laitettava merkintä "Soumission-adjudication simple n° 187/95 CE — Alcool DG VI (unité E/2) — A n'ouvrir qu'en séance du groupe" ("Osallistuminen yksittäiseen tarjouskilpailuun N:o 187/95 EY — Alkoholi PO VI (osasto E/2) — Saa avata vasta ryhmäkokouksessa"), ja joka puolestaan laitetaan komissiolle osoitettuun kirjekuoreen.
- Tarjousten on oltava komissiossa viimeistään 23.11.1995 kello 12.00 Brysselin aikaa.
- Jokaisessa tarjouksessa on oltava tarjouksen tekijän nimi ja osoite ja niissä on ilmoitettava:
  - a) viittaus yksittäiseen tarjouskilpailuun N:o 187/95 EY;
  - b) tarjottu hinta ecuna hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100;
  - c) asetuksen (ETY) N:o 377/93 31 artiklassa säädetyt sitoumukset ja julistukset, merkintä tarjouskilpailutetun alkoholin lopullisesta määräraikasta sekä todiste toimijan kanssa tehdystä veden poistamista ja käyttöä ainoastaan polttoainelalla koskevasta sitoumuksesta.
- Jokaiseen tarjoukseen on liityttävä seuraavan interventioelimen antama todistus tarjouskilpailuvakuuden antamisesta:
  - SENPA, Beneficencia 8, E-28004 Madrid (puh.: 347 65 00; teleksi: 23427 SENPA; telekopio: 521 98 32).

Tämän vakuuden on oltava 3,622 ecua hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100.

IV. Tarjouskilpailu

Tarjouskilpailun voittajan on toimitettava viimeistään kyseistä alkoholimäärää koskevan siirtomääräyksen antopäivänä todiste siitä, että kullekin kyseiselle interventioelimelle on annettu suoritusvakuus, jonka määrä on 30,19 ecua hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100.

YKSITTÄINEN TARJOUSKILPAILU N:o 188/95 EY

I. Myyntiin saatetun alkoholin varastointipaikka, määrä ja ominaispiirteet

Jäsenvaltio	Sijaintipaikka	Säiliöiden numero	Vahvuudeltaan 100-tilavuusprosenttisen alkoholin määrä hehtolitroina	Viiteasetus (ETY) N:o 822/87	Alkoholin tyyppi
ESPANJA	Tarancón	C-6	11 501	39	raaka
	Tarancón	D-6	26 283	39	raaka
	Tarancón	C-7	27 258	39	raaka
	Tarancón	C-8	9 958	39	raaka
	Kokonaismäärä		75 000		

Asianomaiset voivat saada kyseiselle interventioelimelle osoitetulla hakemuksella sen edustajan ottamia näytteitä myyntiin saatetusta alkoholista maksamalla 2,415 ecun tai sitä vastaavan summan Espanjan pesetoissa suuruisen maksun litralta.

II. Alkoholin määräpaikka ja käyttö

Myyntiin saatettu alkoholi on tarkoitettu vietäväksi yhteisön ulkopuolelle. Se on tuotava tämän asetuksen 2 artiklassa mainittuun maahan yksinomaan polttoaineteollisuudessa käytettäväksi ja siitä on siellä poistettava vesi.

Kansainvälinen valvontaliike antaa alkoholin määräpaikkaa ja käyttöä koskevat todisteet, jotka on toimitettava interventioelimelle.

Tarjouskilpailun voittaja vastaa siihen liittyvistä kuluista.

III. Tarjousten esittäminen

- Tarjoukset esitetään 75 000 hehtolitrin suuruiselta määrältä alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100. Pienempää määrää koskevaa tarjousta ei hyväksytä.
- Tarjoukset on:
  - joko lähetettävä kirjattuna kirjeenä Euroopan yhteisöjen komissiolle, Commission des Communautés européennes, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel,
  - tai jätettävä Euroopan yhteisöjen komission rakennuksen "Loi 130" vastaanottoon, bâtiment "Loi 130" de la Commission des Communautés européennes, rue de la Loi/Wetstraat 130, B-1049 Bruxelles/Brussel, kello 11—12, 4 kohdassa tarkoitettuna päivänä.
- Tarjoukset laitetaan suljettuun kirjekuoreen, jonka päälle on laitettava merkintä "Soumission-adjudication simple n° 188/95 CE — Alcool DG VI (unité E/2) — À n'ouvrir qu'en séance du groupe" ("Osallistuminen yksittäiseen tarjouskilpailuun N:o 188/95 EY — Alkoholi PO VI (osasto E/2) — Saa avata vasta ryhmäkokouksessa"), ja joka puolestaan laitetaan komissiolle osoitettuun kirjekuoreen.
- Tarjousten on oltava komissiossa viimeistään 23.11.1995 kello 12.00 Brysselin aikaa.
- Jokaisessa tarjouksessa on oltava tarjouksen tekijän nimi ja osoite ja niissä on ilmoitettava:
  - a) viittaus yksittäiseen tarjouskilpailuun N:o 188/95 EY;
  - b) tarjottu hinta ecuna hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100;
  - c) asetuksen (ETY) N:o 377/93 31 artiklassa säädetyt sitoumukset ja julistukset, merkintä tarjouskilpailutetun alkoholin lopullisesta määräpaikasta sekä todiste toimijan kanssa tehdystä veden poistamista ja käyttöä ainoastaan polttoainelalla koskevasta sitoumuksesta.
- Jokaiseen tarjoukseen on liityttävä seuraavan interventioelimen antama todistus tarjouskilpailuvakuuden antamisesta:
  - SENPA, Beneficencia 8, E-28004 Madrid (puh.: 347 65 00; teleksi: 23427 SENPA; telekopio: 521 98 32).

Tämän vakuuden on oltava 3,622 ecua hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100.

IV. Tarjouskilpailu

Tarjouskilpailun voittajan on toimitettava viimeistään kyseistä alkoholimäärää koskevan siirtomääräyksen antopäivänä todiste siitä, että kullekin kyseiselle interventioelimelle on annettu suoritusvakuus, jonka määrä on 30,19 ecua hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100.

LIITE II

Ainoat käytettävissä olevat yhteysnumerot Brysseliin ovat:

DG VI (E/2) (à l'attention de/vastaanottajat MM. Chiappone/Van der Stappen):

- teleksi: 22037 AGREC B,
22070 AGREC B (kreikkalaiset kirjainmerkit).
- telekopio: (32-2) 295 92 52.

LIITE III

Tiedonanto erien hylkäämisestä tai hyväksymisestä asetuksella (EY) N:o 2595/95 viinivalmistuksesta peräisin olevan alkoholin vientiä varten yksittäisen tarjouskilpailun puitteissa

- Tarjouskilpailun voittajaksi julistetun tarjouksen tekijän nimi:
- Tarjouskilpailun päivä:
- Päivä, jona tarjouskilpailun voittaja on hylännyt tai hyväksynyt erän:

Erän numero	Määrä hehtolitroina	Alkoholin sijaintipaikka	Perustelut hylkäämiselle tai hyväksymiselle

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2596/95,
annettu 7 päivänä marraskuuta 1995,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan
määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1740/95⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavista laskentayksiköstä ja muuntokursseista 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3813/92⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 150/95⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten

mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta, ja

edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 8 päivänä marraskuuta 1995.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä marraskuuta 1995.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 337, 24.12.1994, s. 66

⁽²⁾ EYVL N:o L 167, 18.7.1995, s. 10

⁽³⁾ EYVL N:o L 387, 31.12.1992, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 22, 31.1.1995, s. 1

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi
7 päivänä marraskuuta 1995 annettuun komission asetukseen

<i>(ecua/100 kg)</i>			<i>(ecua/100 kg)</i>		
CN-koodi	Kolmannen maan koodi (¹)	Tuonnin kiinteä arvo	CN-koodi	Kolmannen maan koodi (¹)	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 45	052	52,2	0806 10 50	528	94,7
	060	80,2		600	71,6
	064	59,6		624	78,0
	066	41,7		999	83,8
	068	62,3		052	104,0
	204	57,2		064	75,6
	212	117,9		066	49,4
	624	80,5		220	110,8
	999	68,9		400	158,8
	999	68,9		412	132,4
0707 00 35	052	98,6	512	186,0	
	053	166,9	600	64,5	
	060	61,0	624	123,2	
	066	53,8	999	111,6	
	068	60,4	0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	064	77,3
	204	49,1		388	39,2
	624	144,5		400	59,4
	999	90,6		404	58,5
0709 90 79	052	61,2	508	68,4	
	204	77,5	512	24,4	
	624	196,3	524	57,4	
0805 20 31	999	111,7	528	48,0	
	204	66,2	800	73,8	
0805 20 33, 0805 20 35, 0805 20 37, 0805 20 39	999	66,2	804	22,3	
	052	52,2	999	52,9	
	464	111,5	0808 20 67	052	80,8
	624	139,8		064	70,2
0805 30 40	999	101,2	388	79,6	
	052	69,3	400	53,8	
	388	67,5	512	89,7	
	400	151,4	528	84,1	
	512	54,8	800	55,8	
	520	66,5	804	112,9	
	524	100,8	999	78,4	

(¹) Komission asetuksessa (EY) N:o 3079/94 (EYVL N:o L 325, 17.12.1994, s. 17) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

NEUVOSTON DIREKTIIVI 95/52/EY,

annettu 25 päivänä lokakuuta 1995,

kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkärintarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista annetun direktiivin 90/675/ETY muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo, että

sisämarkkinoiden toteuttaminen edellyttää tuonnissa sovellettavia eläinlääkärintarkastuksia koskevien yhteisten periaatteiden vahvistamista, koska sisäisiä rajatarkastuksia ei tällöin enää suoriteta,

direktiivissä 90/675/ETY ⁽³⁾ säädetään kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkärintarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista,

uuteen eläinlääkärintarkastusjärjestelmään siirtymisen helpottamiseksi komissio voi mainitun direktiivin 30 artiklan mukaan toteuttaa siirtymäkauden toimenpiteitä 30 päivään kesäkuuta 1995 asti,

komissio toteutti päätöksellä 92/571/ETY ⁽⁴⁾ siirtymäkauden toimenpiteitä, joissa otetaan huomioon sellaisten tuotteiden, joita ei ole täysin yhdenmukaistettu, ulkorajalla suoritettaviin tarkastuksiin liittyvät ongelmat,

kaikkia tarvittavia tarkastusjärjestelyjä ja erityisesti kolmansista maista peräisin olevien eläintuotteiden tuontia koskevien edellytysten yhdenmukaistamista ei kuitenkaan ole siirtymätoimenpiteiden soveltamiselle asetetussa määräajassa täysin voitu toteuttaa, ja

eläintuotteiden kaupan keskeytymisen estämiseksi on välttämätöntä pidentää siirtymäkauden toimenpiteiden

toteuttamiselle asetettua määräaika, koska toteuttamiselle asetettu määräaika päättyy 30 päivänä kesäkuuta 1995,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Korvataan direktiivin 90/675/ETY 30 artiklassa ilmaisu "kolmen vuoden ajan" ilmaisulla "31 päivään joulukuuta 1996".

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 1995.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 25 päivänä lokakuuta 1995.

Neuvoston puolesta

L. ATIENZA

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL N:o C 185, 19.7.1995, s. 16

⁽²⁾ EYVL N:o C 269, 16.10.1995

⁽³⁾ EYVL N:o L 373, 31.12.1990, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 367, 16.12.1992, s. 36, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 95/55/EY (EYVL N:o L 53, 9.3.1995, s. 37).

**NEUVOSTON DIREKTIIVI 95/53/EY,
annettu 25 päivänä lokakuuta 1995,
rehujen virallisen valvonnan järjestämistä koskevista periaatteista**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

eläinten rehusta on tullut erittäin merkittävä tekijä yhteisön maataloudessa,

rehualan virallisen valvonnan järjestämistä koskevien periaatteiden vahvistaminen yhteisön tasolla edesauttaa eläinten ja ihmisten terveydelle sekä ympäristölle aiheutuvien vaarojen ehkäisyä, kaupankäynnin vilpittömyyttä ja kuluttajien edun suojelua,

on välttämätöntä saada aikaan säännöt eläinten rehujen virallisen valvonnan järjestämisestä, koska käytössä olevat tuotteet ovat luonteeltaan hyvin erilaisia ja koska kaupan on erittäin suuri määrä tuotteita sekä siksi, että alan rakenne on yhtenäinen ja erityisesti siksi, että on välttämätöntä varmistaa eläinten ravinnon terveellisyys ja elintarvikkeiden laatu,

jotta haluttu tavoite saavutettaisiin, tämän direktiivin sääntöjen on katettava kaikki rehuissa käytettävät tuotteet ja aineet, joita yhteisössä käytetään; tämän vuoksi olisi järjestettävä sekä yhteisöön tuotavien että yhteisössä vapaaseen liikkeeseen laskettavien tuotteiden valvonta,

toimivaltaisen viranomaisen määritelmä ei estä jäsenvaltiota siirtämästä osittain tai kokonaan tämän viranomaisen toimivaltaa virallisten tarkastusten suorittamiseen rehu-alalla edellyttäen, että nämä säilyvät sen määräysvallan alaisina,

ollakseen tehokkaita tarkastusten on oltava säännöllisiä; niiden kohdetta, vaihetta tai niiden suorittamisen ajankohtaa ei saa rajoittaa, ja ne on tehtävä mahdollisimman tehokkaalla tavalla,

valvonnan kiertämisen estämiseksi on välttämätöntä huolehtia siitä, että jäsenvaltiot eivät jätä jotain tuotetta asianmukaisen valvonnan ulkopuolelle siksi, että se on määrää viedä yhteisön ulkopuolelle,

on tärkeää, että kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden asiakirjat tarkastetaan ja tuotteille suoritetaan tunnustustarkastus pistokokeiden avulla niiden saapuessa yhteisön alueelle,

olisi huolehdittava, että jäsenvaltiot voivat osoittaa maahantuloaikoja voidakseen varmistaa tuontituotteiden tarkastusten tehokkuuden, sanotun vaikuttamatta asiaa koskeviin säädöksiin muussa yhteisön lainsäädännössä ja erityisesti direktiivissä 90/675/ETY ⁽⁴⁾ ja eläinten terveyttä ja kansanterveyttä koskevassa direktiivissä 92/118/ETY ⁽⁵⁾,

on vahvistettava toimivaltaisten viranomaisten suorittamien fyysisten tarkastusten järjestämistä ja niihin liittyviä seuraamuksia koskevat periaatteet,

yhteisön sisäisen kaupan osalta olisi painotettava alkupe-
rämaassa tapahtuvia tarkastuksia; silloin kun on syytä epäillä, että on tapahtunut rikkomus, tarkastus voi kuitenkin poikkeuksellisesti tapahtua kesken tuotteen kuljetuksen tai määräraikkakunnalla,

kyseinen järjestely edellyttää entistä suurempaa luottamusta lähettäjäjäsenvaltion suorittamiin tarkastuksiin; on tärkeää, että lähettäjäjäsenvaltio huolehtii, että kyseiset tarkastukset suoritetaan asianmukaisella tavalla,

on tärkeää säätää seuraamuksista siinä tapauksessa, että lähetys on havaittu lainvastaiseksi,

tehokkuussyistä lähettäjäjäsenvaltion on varmistauduttava siitä, että tuotteet ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia; rikkomustapauksissa komission on voitava toimia yhteistyössä niiden jäsenvaltioiden kanssa, joita asia koskee, erityisesti tekemällä tarkastuksia paikalla ja toteuttamalla tilanteeseen tarkoituksenmukaiset toimenpiteet,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 313, 19.11.1993, s. 10

⁽²⁾ EYVL N:o C 128, 9.5.1994, s. 97

⁽³⁾ EYVL N:o C 127, 7.5.1994, s. 10

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 373, 31.12.1990, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1601/92 (EYVL N:o L 173, 27.6.1992, s. 13).

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 62, 15.3.1993, s. 49, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 94/723/EY (EYVL N:o L 228, 9.11.1994, s. 48).

olisi päätettävä direktiivin 70/373/ETY⁽¹⁾ mukaisesti yhteisön tasolla eläinten rehujen virallisia tarkastuksia varten otettavista näytteenotto- ja määrittämenetelmistä,

vaikka ei olekaan aiheellista myöntää asianosaisille oikeutta kieltäytyä tarkastuksista, on kuitenkin toisaalta turvattava heidän lailliset oikeutensa ja erityisesti oikeus liikesalaisuuksien ylläpitämiseen ja muutoksenhakuun,

tarkastukset voivat eri jäsenvaltioissa suorittaa eri viranomaiset; tämän johdosta on syytä julkaista kunkin jäsenvaltion alan toimivaltaisista viranomaisista luettelo, josta käy ilmi viranomaisten toimivalta-alue ja ne laboratoriot, jotka ovat toimivaltaisia tekemään mainittuihin tarkastuksiin liittyviä määräyksiä,

vaikka tarkastusohjelmista päättäminen onkin ensisijaisesti jäsenvaltioiden velvollisuus, sisämarkkinoiden osalta on välttämätöntä, että on olemassa myös yhteisön tasolla yhdenmukaistettuja ohjelmia, ja

olisi annettava tämän direktiivin soveltamistoimenpiteet komission tehtäväksi,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

1. Tällä direktiivillä vahvistetaan rehujen virallisen valvonnan järjestämistä koskevat periaatteet.

2. Tämän direktiivin soveltaminen ei rajoita erikoistuneemman yhteisön säännösten soveltamista, erityisesti yhteisön tullisäännöstö ja yhteisön eläinlääkintäsäännöstö mukaanlukien.

2 artikla

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'rehujen virallisella valvonnalla', jäljempänä 'valvonta', toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa tarkastusta siitä, että tuotteet ovat seuraavien direktiivien sisältämien yhteisön säännösten mukaisia:

— neuvoston 23 päivänä marraskuuta 1970 antama direktiivi 70/524/ETY rehujen lisäaineista⁽²⁾, ja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 170, 3.8.1970, s. 2, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3768/85 (EYVL N:o L 362, 31.12.1985, s. 8).

⁽²⁾ EYVL N:o L 270, 14.12.1970, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 94/77/EY (EYVL N:o L 350, 31.12.1994, s. 113).

— neuvoston 17 päivänä joulukuuta 1973 antama direktiivi 74/63/ETY haitallisten aineiden ja tuotteiden suurimmista sallituista pitoisuuksista rehuissa⁽³⁾, ja

— neuvoston 23 päivänä marraskuuta 1976 antama direktiivi 77/101/ETY suoraan käytettävien rehujen pitämisestä kaupan⁽⁴⁾, ja

— neuvoston 2 päivänä huhtikuuta 1979 antama direktiivi 79/373/ETY rehuseosten pitämisestä kaupan⁽⁵⁾, ja

— neuvoston 30 päivänä kesäkuuta 1982 antama direktiivi 82/471/ETY tietyistä eläinten ruokinnassa käytettävistä tuotteista⁽⁶⁾, ja

— neuvoston 13 päivänä syyskuuta 1993 antama direktiivi 93/74/ETY erityisravinnoksi tarkoitetuista rehuista⁽⁷⁾,

ja

— kaikki muut rehualaan liittyvät säännökset, joissa säädetään virallisen valvonnan suorittamisesta tämän direktiivin säännösten mukaisesti,

b) 'asiakirjojen tarkastuksella' tuotteen mukana seuraavien asiakirjojen tai minkä tahansa muun tuotetta koskevan tiedon tarkastamista,

c) 'tunnistustarkastuksella' pelkästään silmämääräisesti tehtyä tarkastusta asiakirjojen, merkintöjen ja tuotteiden yhdenmukaisuudesta,

d) 'fyysisellä tarkastuksella' tuotteen itsensä tarkastusta, johon tarvittaessa sisältyy näytteiden otto ja laboratorio-tutkimus,

e) 'tuotteella' rehuja tai mitä tahansa eläinten ruokintaan käytettyä ainetta,

f) 'toimivaltaisella viranomaisella' jäsenvaltion viranomaista, jonka tehtäväksi on annettu suorittaa virallista valvontaa rehualalla,

g) 'laitoksella' kaikkia sellaisia yrityksiä, jotka tuottavat tai valmistavat jotain tuotetta tai jotka pitävät tuotetta väliaikaisesti hallussaan ennen sen liikkeeseen laskeamista, mukaan lukien jalostus ja pakkaaminen, tai jotka laskevat tämän tuotteen liikkeeseen,

⁽³⁾ EYVL N:o L 38, 11.2.1974, s. 31, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 94/16/EY (EYVL N:o L 104, 23.4.1994, s. 32).

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 32, 3.2.1977, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/654/ETY (EYVL N:o L 353, 17.12.1990, s. 48).

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 86, 6.4.1979, s. 30, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 93/74/ETY (EYVL N:o L 237, 22.9.1993, s. 23).

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 213, 21.7.1982, s. 8, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 93/74/ETY (EYVL N:o L 237, 22.9.1993, s. 23).

⁽⁷⁾ EYVL N:o L 237, 22.9.1993, s. 23

h) 'liikkeeseen laskemisella' tuotteiden hallussapitämistä niiden myymiseksi tai muuten siirtämiseksi, joko ilmaiseksi tai korvausta vastaan, kolmansille osapuolille, sekä itse myyntiä ja muita siirtomuotoja.

2. Rehualaa koskevassa yhteisön säännöstössä olevia määritelmiä sovelletaan aina tarvittaessa.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tarkastusten suorittamiseksi tämän direktiivin säännösten mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden ei pidä jättää jotain tuotetta asianmukaisesti tarkastamatta siitä syystä että se on tarkoitettu vientiin.

4 artikla

1. Tarkastukset suoritetaan:

- a) säännöllisesti,
- b) mikäli epäillään jonkin tuotteen olevan säännösten vastainen,
- c) oikeassa suhteessa tavoitteeseen nähden ja erityisesti riskeistä ja saadusta kokemuksesta riippuen.

2. Valvonta ulotetaan koskemaan kaikkia tuotanto- ja valmistusvaiheita, liikkeeseen laskemista edeltäviä välivaiheita ja liikkeeseen laskemista, mukaanlukien tuonti ja tuotteiden käyttö.

Toimivaltainen viranomainen valitsee näiden vaiheiden joukosta sen tai ne, jotka parhaiten soveltuvat suunniteltuun valvontaan.

3. Tarkastukset suoritetaan yleensä ilman ennakkovaroitusta.

4. Tarkastukset koskevat myös kiellettyjen aineiden käyttöä rehuissa.

II LUKU

TUONTI KOLMANSISTA MAISTA

5 artikla

Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta toimivaltaiset viranomaiset suorittavat kunkin yhteisön tullialueelle tuotavan tuote-erän asiakirjatarkastuksen ja pistokokein suoritettavan tunnistustarkastuksen varmistuakseen

- niiden luonteesta,
  - niiden alkuperästä, ja
  - niiden maantieteellisestä määräpaikasta
- niihin sovellettavan tullimenettelyn määrittelemiseksi.

6 artikla

Edellä 5 artiklassa säädettyjä tarkastuksia varten jäsenvaltiot voivat osoittaa alueellaan määrättyjä maahantulopaikkoja eri tyyppisille tuotteille.

Ne voivat tätä samaa tarkoitusta varten vaatia, että niille toimitetaan etukäteen tieto tuotteiden saapumisesta määrättyyn maahantulopaikkaan.

7 artikla

Jäsenvaltiot varmistavat tuotteiden yhdenmukaisuuden ennen niiden liikkeeseen laskemista pistokokein suoritettavalla fyysisellä tarkastuksella.

8 artikla

1. Jos tarkastuksen yhteydessä paljastuu, että tuote ei ole säännösten vaatimusten mukainen, jäsenvaltion on kiellettävä sen tuonti tai liikkeeseen laskeminen ja määrättävä se palautettavaksi yhteisön alueen ulkopuolelle; sen on ilmoitettava viipymättä komissiolle ja muille jäsenvaltioille tuotteiden palauttamisesta mainiten todetut rikkomukset.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi antaa luvan ryhtyä yhteen seuraavista toimenpiteistä toimivaltaisen viranomaisen vahvistamin ehdoin:

- tuotteiden saattaminen säännösten mukaisiksi erikseen sovittavassa määräajassa,
- mahdollinen käsittely saastunnan aiheuttajan tuhoamiseksi,
- mikä tahansa muu asianmukainen käsittely,
- käyttö muihin tarkoituksiin,
- tuotteiden hävittäminen.

Jäsenvaltioiden on valvottava, ettei ensimmäisessä alakohdassa luetelluista toimenpiteistä aiheudu mitään haitallisia seurauksia ihmisten ja eläinten terveydelle tai ympäristölle.

3. Edellä 1 ja 2 kohdan mukaisesti toteutetuista toimenpiteistä johtuvista kustannuksista vastaa luvan haltija tai hänen edustajansa.

9 artikla

1. Jos tuotetta ei lasketa liikkeeseen sen jäsenvaltion alueella, joka suorittaa 5 artiklassa tarkoitettavat tarkastukset ja tarvittaessa fyysisen tarkastuksen, tämä jäsenvaltio toimittaa asianomaiselle toimijalle asiakirjan, josta käy ilmi suoritettujen tarkastusten luonne ja tulokset. Kauppalisiin asiakirjoihin tulee sisältyä viittaus tähän asiakirjaan.

Tämä ei kuitenkaan vaikuta määräjäsenvaltion oikeuteen suorittaa tuotteiden tarkastuksia pistokokein.

2. Asiakirjamalli ja tarvittaessa 1 kohdan tarkat soveltamissäännöt hyväksytään ennen 30 päivää huhtikuuta 1998 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

III LUKU

YHTEISÖN SISÄINEN KAUPPA

10 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toiseen jäsenvaltioon vietäviksi tarkoitettujen tuotteiden tarkastetaan samalla huolellisuudella kuin jäsenvaltioiden omalla alueella liikkeeseen laskettavat tuotteet.

1 jakso

Lähtötarkastus

11 artikla

1. Sen varmistamiseksi, että tuotantolaitokset noudattavat yhteisön säännösten mukaisia velvoitteitaan ja että liikkeeseen lasketut tuotteet vastaavat yhteisön vaatimuksia, jäsenvaltioiden on valvottava, että toimivaltainen viranomainen tarkastaa nämä laitokset.

2. Jos on aihetta epäillä, että vaatimuksia ei noudateta, toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava tarvittavat tarkastukset, ja jos epäily vahvistuu, toimeenpantava tarvittavat toimenpiteet.

2 jakso

Tarkastus määrämaassa

12 artikla

1. Määrjäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi määräpaikassa tasapuolisesti suoritettavien pistokokeiden avulla varmistaa, että tuotteet ovat 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan säännösten mukaisia.

2. Jos kuitenkin kauttakulkujäsenvaltion tai määrjäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on hallussaan rikkomukseen viittaavia tietoja, voidaan tarkastuksia

suorittaa myös tuotteiden kuljetuksen aikana kyseisen jäsenvaltion alueella.

13 artikla

1. Jos jäsenvaltio määräpaikassa tai kuljetuksen aikana suoritetun tarkastuksen nojalla toteaa, että tuote ei ole 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen säännösten mukainen, sen on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin ja vaadittava lähettäjä, vastaanottaja tai muuta oikeudenomistajaa suorittamaan toimivaltaisen viranomaisen määräämällä tavalla jonkin seuraavista toimista:

- tuotteiden saattaminen säännösten mukaisiksi annettavassa määräajassa,
- mahdollinen käsittely saastunnan aiheuttajan tuhoamiseksi,
- muu sovelias käsittely,
- käyttö muuhun tarkoitukseen,
- palauttaminen alkuperämaahan, kun asiasta ensin on ilmoitettu alkuperälaitoksen kotimaan toimivaltaiselle viranomaiselle,
- tuotteiden hävittäminen.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti suoritetuista toimenpiteistä johtuvista kustannuksista vastaa lähettäjä tai muu oikeudenomistaja, tarvittaessa myös vastaanottaja.

3 jakso

Yhteistyö rikkomustapauksissa

14 artikla

Jos tuotteet hävitetään, käytetään muuhun tarkoitukseen, palautetaan alkuperämaahan tai puhdistetaan 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla, määrjäsenvaltion on otettava viipymättä yhteys lähettäjäjäsenvaltioon. Muissa tapauksissa määrjäsenvaltio voi ottaa yhteyttä lähettäjäjäsenvaltioon. Lähettäjäjäsenvaltion on suoritettava kaikki tarvittavat toimenpiteet ja ilmoitettava määrjäsenvaltiolle suoritettujen tarkastusten laatu, niiden tulokset, tehdyt päätökset ja näiden päätösten syyt.

Jos määrjäsenvaltio epäilee, että nämä toimenpiteet eivät ole riittäviä, se etsii yhdessä asianomaisen jäsenvaltion kanssa tavat ja keinot tilanteen korjaamiseksi; tarvittaessa tämä voi johtaa yhdessä paikalla tehtyyn tarkastukseen.

Kun 12 artiklan mukaisesti suoritetuissa tarkastuksissa havaitaan toistuvaa velvoitteiden laiminlyömistä, määrjäsenvaltion on ilmoitettava siitä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

15 artikla

1. Määräjäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan komissio voi, ottaen huomioon todetut rikkomukset

- lähettää yhteistyössä asianomaisen jäsenvaltion kanssa paikalle edustajia,
- kehottaa lähettäjäjäsenvaltiota tehostamaan asianomaisen laitoksen tuotannon tarkastuksia.

2. Komissio ilmoittaa asianomaisille jäsenvaltioille johtopäätöksistään.

Komission johtopäätöksiä odottaessa lähettäjäjäsenvaltion on jäsenvaltion pyynnöstä tehostettava tarkastuksia asianomaisesta laitoksesta peräisin olevien tuotteiden osalta.

Määräjäsenvaltio voi osaltaan tehostaa samasta laitoksesta peräisin olevien tuotteiden valvontaa.

3. Komissio voi 23 artiklassa tarkoitetun komitean piirissä tutkia tilannetta. Se voi tehdä samassa artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti tarpeelliset päätökset, mukaanlukien ne, jotka koskevat tuotteiden liikkumista yhteisön sisällä.

4 jakso

Maatilavalvonta*16 artikla*

Jäsenvaltioiden on valvottava, että toimivaltainen viranomainen säädetty tarkastukset suorittaakseen pääsee käymään maatalouden tuotantopaikoilla, joissa tuotteita valmistetaan tai käytetään.

IV LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET*17 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on valvottava, että tarkastukset suoritetaan siten, etteivät ne tarpeettomasti viivästyä tuotteiden kuljetusta tai aiheuta perusteettomia esteitä niiden kuluksi luovuttamiselle.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että tarkastuksia suorittavia virkamiehiä sitoo salassapitovelvollisuus.

18 artikla

1. Jos tuotteesta otetaan näytteitä määritystarkoituksessa, jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet

- sen varmistamiseksi, että asianomaisilla on mahdollisuus toiseen asiantuntijalausuntoon,

- sen varmistamiseksi, että virallisesti sinetöidyt näytteet säilytetään.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava luettelo laboratorioista, joiden tehtävänä on määritysten tekeminen, ja valvottava, että nämä laboratoriot nimetään pätevyytensä perusteella.

3. Jäsenvaltioiden on valvottava, että näytteenotto ja määritykset suoritetaan yhteisön säännösten mukaisesti.

Tapauksissa, joita varten ei ole olemassa yhteisön sääntöjä ja menetelmiä, jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että tarkastukset

- tehdään kansainvälisten elinten hyväksymien standardien mukaisesti,
- tehdään yllämainitun kaltaisten standardien puuttuessa tieteellisesti tunnustettujen ja perustamissopimuksen yleisperiaatteiden mukaisten kansallisten sääntöjen mukaisesti.

4. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan tarvittaessa 23 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

19 artikla

Jokainen jäsenvaltio toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin kaikkia säännöksiä sovelletaan täysimääräisesti. Direktiivin soveltamiseksi toteutettavien toimenpiteiden rikkomisen varalta on säädettävä oikeudellisia seuraamuksia. Näiden seuraamusten on oltava tehokkaita suhteessa niiden tarkoitukseen ja vakuuttavia.

20 artikla

Tämä direktiivi ei koske jäsenvaltioiden voimassa olevan lainsäädännön mukaista muutoksenhakua toimivaltaisten viranomaisten tekemistä päätöksistä.

Toimivaltaisten viranomaisten todetuissa rikkomustapauksissa tekemät päätökset perusteluineen on annettava tiedoksi toimijalle, jota nämä päätökset koskevat, tai hänen oikeudenomistajalleen.

Toimijan, jota asia koskee, tai hänen oikeudenomistajansa pyynnöstä sanotut päätökset perusteluineen on annettava hänelle tiedoksi kirjallisesti siten, että samalla ilmoitetaan ne muutoksenhakutiet, joita hän voi valvonnasta vastaavan jäsenvaltion voimassa olevan lainsäädännön mukaan käyttää, sekä muutoksenhaun muoto ja määräajat, joissa muutoksenhaku täytyy panna vireille.

21 artikla

Jokaisen jäsenvaltion on annettava komissiolle tiedoksi vuoden kuluttua siitä, kun tämä direktiivi on tullut voimaan

- toimivaltainen viranomainen tai viranomaiset sekä heidän alueellinen ja toiminnallinen vastuualueensa,
- edellä 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu laboratorio tai laboratoriot,
- tarvittaessa 6 artiklassa tarkoitettu luettelo maahantuloaikoista.

Nämä tiedot sekä myöhemmät muutokset julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden C-sarjassa*.

22 artikla

1. Jäsenvaltiot laativat viimeistään 1 päivänä lokakuuta 1998 ohjelmat, joissa selvitetään kansalliset täytäntöönpanotoimenpiteet tässä direktiivissä annetun tavoitteen toteuttamiseksi.

Näissä ohjelmissa on otettava huomioon jäsenvaltioiden erityistilanteet ja erityisesti on täsmennettävä säännöllisesti tehtävien tarkastusten luonne ja tiheys.

2. Joka vuosi ennen 1 päivää huhtikuuta ja ensimmäisen kerran ennen 1 päivää huhtikuuta 2000 jäsenvaltiot toimittavat komissiolle kaikki sellaiset edeltäneen vuoden tarpeelliset tiedot, jotka koskevat 1 kohdassa tarkoitettujen ohjelmien täytäntöönpanoa ja joissa selvitetään

- ohjelmien laatimisen perusteet,
- tehtyjen tarkastusten lukumäärä ja luonne,
- tarkastusten tulokset, erityisesti todettujen rikkomusten lukumäärä ja luonne,
- rikkomusten toteamisen yhteydessä suoritettujen toimenpiteet.

3. Joka vuosi ennen 1 päivää lokakuuta ja ensimmäisen kerran ennen 1 päivää lokakuuta 2000 komissio esittää yhteenvedona kokonaiskertomuksen yhteisön tasolla tehtyjen tarkastusten tuloksista, johon liitetään ehdotus suositukseksi seuraavan vuoden yhteensovitetusta tarkastusohjelmasta, joka on hyväksyttävä 23 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti. Tähän suositukseen voidaan tehdä myöhemmin sellaisia mukautuksia, jotka yhteensovitetun ohjelman täytäntöönpanossa osoittautuvat tarpeelliseksi.

Yhteensovitetussa ohjelmassa osoitetaan erityisesti ne perusteet, joilla on ensisijainen asema ohjelman täytäntöönpanossa.

Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen tulee sisältää erillinen luku, joka koskee nimenomaan yhteensovitetun ohjelman täytäntöönpanoa.

23 artikla

1. Komissiota avustaa päätöksellä 70/372/ETY⁽¹⁾ perustettu pysyvä rehukomitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa

asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden määräajassa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä, jollei neuvosto ole yksinkertaisella enemmistöllä hylännyt mainittuja toimenpiteitä.

24 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset ennen 30 päivää huhtikuuta 1998. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset komissiolle.

25 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

26 artikla

Tämä direktiivi osoitetaan jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 25 päivänä lokakuuta 1995.

Neuvoston puolesta

L. ATIENZA

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 170, 3.8.1970, s. 1

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 1 päivänä maaliskuuta 1995,

yritysten sosiaalikulujen alentamista Mezzogiornossa ja näistä kuluista tiettyjen siirtämistä verottajan vastattaviksi koskevista määräyksistä

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(95/455/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

on pyytänyt asianomaisia esittämään huomautuksensa 93 artiklan mukaisesti,

sekä katsoo, että

Näitä toimenpiteitä olisi sovellettu 1 päivästä joulukuuta 1991 30 päivään marraskuuta 1992 1 artiklan osalta ja 1 päivästä tammikuuta 1992 31 päivään joulukuuta 1993 2 artiklan osalta. Lakiesityksellä korvattiin samaa asiaa koskeva 21 päivänä tammikuuta 1992 annettu asetus (decreto legge) N:o 14, jota ei ole ilmoitettu ETY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti, sellaisena kuin se on viimeksi uusittuna 21 päivänä heinäkuuta 1992 annetulla asetuksella (decreto legge), jota ei myöskään ole ilmoitettu ja jota vastaan komissio aloitti 25 päivänä kesäkuuta 1992 tekemällään päätöksellä⁽¹⁾ perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn.

I

- (1) Italian viranomaiset ilmoittivat komissiolle 8 päivänä lokakuuta 1992 päivätyllä kirjeellään ETY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti 8 päivänä syyskuuta 1992 annetusta lakiehdotuksesta N:o 1536, joka käsittelee muun muassa

— 1 artiklassa 1 päivänä maaliskuuta 1986 annetussa laissa N:o 64 säädetyin sosiaalikulujen pienentämisen uudelleenrahoitusta, mikä liittyy Mezzogiornon poikkeukselliseen toimenpiteidenmenettelyyn,

— 2 artiklassa sosiaalikulujen niin kutsuttua "fiscallizzazionea" (siirtäminen verottajan vastattavaksi), jolla vahvistetaan myöhempi valikoiva sosiaalikulujen alentaminen Mezzogiornossa sijaitsevien yritysten eduksi.

- (2) Koska kyseisiä asetuksia ei oltu muutettu laeiksi Italian perustuslaissa säädetyssä määräajassa ja koska ne oli ETY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisesti 18 päivänä marraskuuta 1992 tehdyllä päätöksellä⁽²⁾ korvattu tarkasteltavana olevalla lakiehdotuksella N:o 1536, komissio totesi 25 päivänä kesäkuuta 1992 tehdyn päätöksensä muuttuneen aiheettomaksi ja aloitti ETY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn lakiehdotusta N:o 1536 vastaan kyseisten toimenpiteiden osalta.

Tämä päätös annettiin 18 päivänä marraskuuta 1992 tiedoksi Italianille, ja siitä tiedotettiin *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* välityksellä muille jäsenvaltioille ja kolmansille, joita asia koskee.

⁽¹⁾ EYVL N:o C 240, 19.9.1992, s. 7

⁽²⁾ EYVL N:o C 99, 8.4.1994, s. 3

Kuukauden määräaika annettiin huomautusten esittämiseksi sekä Italian hallitukselle että muille jäsenvaltioille ja kolmansille, joita asia koskee.

Mikään toinen jäsenvaltio tai kolmas osapuoli ei ole käyttänyt mahdollisuuttaan esittää huomautuksia. Italian hallitus pyysi ensin myönnetyn määräajan jatkamista. Eri tahojen kesken pidettiin tämän jälkeen useita kokouksia: 14 päivänä joulukuuta 1992, 11 päivänä helmikuuta 1993, 15 päivänä helmikuuta 1993, 1 päivänä heinäkuuta 1993, 4 päivänä helmikuuta 1994, 4 päivänä heinäkuuta 1994, 1 päivänä elokuuta 1994, 25 päivänä lokakuuta 1994, 24 päivänä marraskuuta 1994 ja 10 päivänä tammikuuta 1995. Toimivaltainen komission jäsen tapasi asian vuoksi Italian budjetti- ja taloussuunnitteluministerin 13 päivänä tammikuuta 1995.

II

- (3) Edellä mainittu 1 päivänä maaliskuuta 1986 annettu laki N:o 64 toettiin komission päätöksellä 88/318/ETY⁽¹⁾ tietyin edellytyksin yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Lakiin sisältyy muun muassa Italian viranomaisten mahdollisuus alentaa Mezzogiornon alueella sijaitsevien yritysten sosiaalikuluja. Italiassa sosiaalikulut ovat keskimäärin 45 prosenttia verotettavasta palkasta. Tarkasteltavana olevan edun muodostivat muun muassa muiden kuin maatalousyritysten osalta täydellinen vapautus kuluista työntekijän palkkausta seuraavien kymmenen ensimmäisen vuoden aikana jokaista uutta työpaikkaa kohden sekä verotettavasta palkasta 8,50 prosenttia vastaavasta yleisalennuksesta. Lisäksi sallittiin huomattavia lisäalennuksia työhönottopäivien mukaan. Tähän toimenpiteeseen 18 artiklassa tarkoitettu kokonaisbudjetti, joka kuului lain N:o 64 120 000 miljardin Italian liiran (60 000 miljoonan ecun) suuruiseen kokonaisbudjettiin, oli 30 000 miljardia Italian liiraa (15 000 miljoonaa ecua).

Italian viranomaiset ovat käyttäneet heille myönnettyjä sosiaalikuluihin liittyviä valtuuksia. He ovat näin ollen hyväksyneet vuosien kuluessa erilaisia säännöksiä, joiden ansiosta Mezzogiornon yritykset ovat voineet hyöttyä yhtäjaksoisesti kaikista myönnetyistä alennuksista. Keskimääräinen alennus yritystä kohden (perustaso ja lisäalennukset) on ollut noin 20 prosenttia. Kun 30 000 miljardin kokonaisbudjetti oli käytetty loppuun vuonna 1989, toimenpidettä rahoitettiin uudelleen useilla säädöksillä, joista ei ilmoitettu ETY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti, yhteensä 8 188 miljardilla Italian liiralla (4 094 miljoonaa ecua). Komissio totesi 2 päivänä lokakuuta 1991 tekemällään päätöksellä nämä uudelleenrahoitukset yhteismarkkinoille soveltuviksi.

- (4) Tarkasteltava olevan lakiehdotuksen 1 artiklassa jatketaan sosiaalikulujen alentamista Mezzogiornon osalta 1 päivästä joulukuuta 1991 30 päivään marraskuuta 1992, rajoitetaan täydellinen vapautus yhteen vuoteen, lasketaan yleisalennus 7,50 prosenttiin sekä rahoitetaan toimenpide uudelleen yhteensä 6 766 miljardilla Italian liiralla (3 383 miljoonalla eculla).
- (5) Italian viranomaiset ovat 1970-luvun lopulta alkaen myöntäneet lisäksi tietyille yrityksille muita alennuksia sosiaalikuluihin osana niin sanottua kyseisten kulujen "fiscalizzazione"-politiikkaa. 7 päivänä helmikuuta 1977 annetusta ensimmäisestä asetuksesta (decreto legge) N:o 102 alkaen näitä toimenpiteitä on säädelty kymmenillä säädöksillä.

"Fiscalizzazione"-politiikan tarkoituksena on ennen kaikkea siirtää verottajan vastattavaksi sosiaalipolitiikkaan kuuluvia kuluja (erityisesti terveydenhoidosta), jotka siitä huolimatta, että ne oli laajennettu koskemaan koko väestöä, on perinteisesti rahoitettu yritysten maksamista niin sanotuista "vääristä" sosiaalikulusta. Italian viranomaisten edellä 2 kohdassa mainituissa kokouksissa antamien tietojen mukaan arvioidaan, että nämä väärät sosiaalikulut muodostivat 17 prosenttia verotettavasta palkasta ja sosiaalikulut yhteensä 45 prosenttia. Historiallisista syistä väärät kulut ovat suuremmat teollisuudessa kuin muilla aloilla. Koska valtion talousarvio ei olisi kestänyt näin laajaa yhtenäistä "fiscalizzazione"-toimenpidettä, se on toteutettu osittain ja asteittain. Lopputuloksena on ollut, että sosiaalikuluja on alennettu eri tavoin, aluksi aloittain ja 28 päivänä lokakuuta 1980 annetun lain N:o 687 jälkeen alueittain. Erityisesti 1 päivästä heinäkuuta 1990, 28 päivänä lokakuuta 1980 annetun lain N:o 687 soveltamisen vuoksi, ovat Mezzogiornon yritykset hyöttyneet valikoivasta alennuksesta 2,54 prosenttia verrattuna muiden Italian alueiden yrityksiin. Lainsäädännön muuttumisen vuoksi tämä etu on ollut jo 6,20 prosenttia 4 päivänä kesäkuuta 1990 annetusta laista N:o 210 alkaen. Alakohtaiset erot on poistettu vuodesta 1990 alkaen.

- (6) Komissio sai tiedon ensimmäisistä "fiscalizzazione"-säädöksistä, mukaan lukien 30 päivänä joulukuuta 1979 annettu asetukset (decreto legge) N:o 633, ja arvioi niitä päätöksessä 80/932/ETY⁽²⁾ ETY:n perustamissopimuksen 92 artiklan mukaisesti.

Koska järjestelmä perustui — suoraan tai välillisesti — "fiscalizzazione"-toimenpiteen alakohtaisiin eroihin, komission mielestä näistä eroista tiettyjen osalta, ainoastaan niiden väliaikaisuuden ja vähäisen valikoivuuden vuoksi, oli mahdollista katsoa, että ne eivät ole tukea.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 143, 10.6.1988, s. 37

⁽²⁾ EYVL N:o L 264, 8.10.1980, s. 28

Sen jälkeen — aina nyt tarkasteltavana olevan lakiehdotuksen ilmoittamiseen asti — ei yhtään tätä koskevaa säädöstä ole ilmoitettu ETY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

- (7) Tarkasteltavana olevan lakiehdotuksen 2 artiklassa korotetaan — 31 päivään joulukuuta 1993 — verotajan vastattavaksi jäävää osuutta kaikilla niin sanotuilla väärillä sosiaalikululuilla; korotus on 1,44 prosenttia Keski- ja Pohjois-Italian yritysten osalta ja 1,40 prosenttia muiden aluiden yritysten osalta. Kuten Italian viranomaiset huomauttivat edellä mainitussa 2 kohdassa tarkoitetuissa keskusteluissa, Mezzogiornon yrityksille "fiscalizzazione" aiheutunut etu, joka 4 päivänä kesäkuuta 1990 annetusta lakiasetuksesta N:o 210 alkaen oli 6,20 prosenttia, pieneni näin ollen 0,04 prosentilla eli 6,20 prosentista 6,16 prosenttiin.

Kyseisen 2 artiklan 4 kohdassa otetaan käyttöön uusi 0,40 prosentin vapautus tietyille rakennusalan yrityksille. Italian viranomaiset selittivät, että tämä toimenpide on samanlainen koko maassa eikä se ole alakohtaisesti valikoiva. Itse asiassa rakennusala oli koko maassa suljettu yhteisesti muille aloille myönnettävän toimenpiteen ulkopuolelle. 0,40 prosentin "fiscalizzazione" myöntäminen koko maahan on ensimmäinen askel tällaisen syrjäintilanteen poistamisessa. Toimenpide ei näin ollen ole tukea.

Tarkasteltavana olevassa laissa "fiscalizzazione"-toimenpiteelle säädetty kokonaisbudjetti on 4 200 miljardia Italian liiraa (2 100 miljoonaa ecua).

III

- (8) Menettelyn kuluessa Italian viranomaiset ovat esittäneet, edellä mainittujen huomautusten lisäksi, että olisi otettava huomioon vaikeudet — jopa sosiaaliset — joihin kriisialueiden toimenpiteiden muutosmenettely liittyy, sekä Italian hallituksen työllisyyden tukemiseksi toteuttamat lainsäädäntötoimenpiteet.
- (9) Tällä välin ilmoitetussa lakiehdotuksessa säädetty toimenpiteet on saatettu voimaan useilla säännöksillä, erityisesti asetuksilla, jotka on viimeksi muutettu 20 päivänä toukokuuta 1993 annetulla lailla N:o 151, joka puolestaan on muutettu 20 päivänä heinäkuuta 1993 annetulla asetuksella (decreto legge) N:o 245. Läheisemmin asiaan liittyvä lainsäädäntö hyväksyttiin 14 päivänä tammikuuta 1994 annetulla lailla N:o 21, jolla vahvistettiin muun muassa sosiaalikulujen alennukset 30 päivään kesäkuuta 1994.

Mitään näistä toimista ei ilmoitettu komissiolle ETY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti. On huomattava, että 18 päivänä tammikuuta 1993 annetun asetuksen (decreto legge) N:o 12 — jota ei ole muutettu laiksi — 1 artiklan 4 kohdassa säädetään, että työ- ja sosiaalihuoltoministeri yhdessä valtiovarainministerin ja budjettiministerin kanssa määrittää perusteet työllisyyden tukemistoimenpiteiden tarkastamista varten ottaen huomioon niiden yhteensopivuuden yhteisön suuntaviivojen kanssa. Sama säännös on 14 päivänä tammikuuta 1994 annetussa laissa N:o 21, jossa annetaan muun muassa kolmelle ministerille valtuudet hyväksyä uudet alennukset.

Tämän päätöksen kohteena olevassa lakiehdotuksessa säädettyjen toimenpiteiden toteuttaminen, kaikkien edellä mainittujen toimien perusteella, koostuu seuraavista osista:

- sosiaalikulujen alennuksia Mezzogiornossa jatkettiin 30 päivänä kesäkuuta 1994 olevaan maksukauteen asti,
- täysi vapautus kuluista uusien työpaikkojen osalta rajoitettiin yhteen vuoteen. Yleinen alennus rajoitettiin 5 prosenttiin 8,50 prosentin sijasta. Keskiarvo yritystä kohden muuttui 16 prosentiksi,
- tarkasteltavana olevassa lakiehdotuksessa säädettyä "fiscalizzazione"-toimenpidettä voidaan soveltaa 31 päivään joulukuuta 1994.

Eri tahojen välisissä keskusteluissa Italian viranomaiset ovat esittäneet, että 18 päivänä tammikuuta 1993 annetun asetuksen (decreto legge) N:o 12 maininta, jonka mukaan muuttaessaan toimenpiteitä Mezzogiornossa hallitus ottaisi huomioon muutoksen yhteensopivuuden yhteisön suuntaviivojen kanssa, aloittaisi Italian järjestelmän yhteensovittamisen yhteismarkkinoihin.

IV

- (10) Olipa lain N:o 1536 1 ja 2 artiklassa tarkoitettujen sosiaalikulujen valikoivien alentamistoimenpiteiden taloudellinen tai sosiaalinen tavoite mikä tahansa, ne ovat ETY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaista tukea, sillä ne alentavat Mezzogiornon yritysten sosiaalikuluja verrattuna tavanomaisiin Italian yritysten sosiaalikuluihin. Näin ollen ne vääristävät kilpailua ja ovat omiaan vaikuttamaan kauppaan, koska niitä saavat kaikki alueen yritykset. Tästä seuraa, että ne ovat tukea, joka sinänsä on kielletty ETY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa.

Komissio haluaa tarkentaa, erityisesti niin sanottujen "fiscalizzazione"-toimenpiteiden osalta, että tukea eivät ole yleisluonteiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on alentaa yhtenäisesti kaikkien jäsenvaltion yritysten osalta maksettavia sosiaalikuluja. Sitä vastoin valikoivat alennukset, jotka suosivat tiettyjä yrityksiä toisten saman jäsenvaltion yritysten kustannuksella, ja jos tämä valikoivuus toteutuu yksilö-, ala- tai (kuten tässä tapauksessa) aluetasolla, ovat kyseisestä alennuksesta johtuen eron osalta EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaista tukea.

Vaikka komissio piti lain N:o 64/86 soveltuvuutta koskevilla päätöksissään kyseisessä laissa säädettyjä sosiaalikulujen alennuksia yhteismarkkinoille soveltuvina EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti, alennusten uudelleenrahoitus 30 päivää marraskuuta 1991 seuraavaksi kaudeksi, erityisesti kun otetaan huomioon niiden samanaikaisuus "fiscalizzazionesta" johtuvan eron kanssa, jota Mezzogiornon yritykset ovat saaneet vähintään 4 päivästä kesäkuuta 1990, sekä tämä ero, joka johtuu "fiscalizzazionea" koskevasta lainsäädännöstä tarkasteltavana olevan lakiehdotuksen 2 artiklan hyväksymisen jälkeen, ei sinänsä ole yhteismarkkinoille soveltuvaa.

Päätöksissään Mezzogiornoa koskevan lain soveltuvuudesta komissio piti soveltuvina ainoastaan — jos sinänsä huomattavia — sosiaalikulujen alennuksia, joista säädetään 1 päivänä maaliskuuta 1986 annetussa laissa N:o 64, koska alennusten myöntämistä koskevat olosuhteet oli määritelty selkeästi. Nämä olosuhteet rajoittivat Italian viranomaisten valtuuksia myöntää Mezzogiornon alueen yrityksille täysi vapautus kymmeneksi vuodeksi jokaista uutta työpaikkaa kohden, yleinen 8,50 prosentin alennus ja lisäalennuksia koko toimenpiteiden ajaksi eli 31 päivään joulukuuta 1993.

Sitä vastoin osoittautui, että erityisesti 4 päivänä kesäkuuta 1990 annetusta asetuksesta (decreto legge) N:o 210 alkaen Italian viranomaiset ovat myöntäneet samoille yrityksille, "fiscalizzazione"-lainsäädännön ansiosta, suurempia alennuksia sosiaalikuluihin. Mezzogiornon yritykset ovat itse asiassa saaneet italialaisiin kilpailijoihinsa verrattuna sosiaalikulujen alennusten johdosta etua, joka muodostuu täydestä vapautuksesta jokaista uutta työpaikkaa kohden, "fiscalizzazionesta" johtuvan eron kasvattaman perustason alentamisesta sekä lisäalennuksista. Keskitaso yritystä kohden oli tämän menettelyn aloituspäivänä noin 27 prosenttia.

Tällainen komission soveltuvana pitämän alennusprosentin huomattava ylitys Mezzogiornossa on merkittävästi vääristänyt komission alennusten vaikutuksia Mezzogiornon yritysten eduksi.

V

- (11) Italian viranomaiset huomauttivat, että perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamisen jälkeen annetuissa ja sovelletuissa säännöksissä Mezzogiornon yrityksille yleisesti myönnettyjä sosiaalikulujen alennusetuja on pienennetty merkittävästi, mikä johtuu
- uusista työpaikoista myönnetyn täyden vapautuksen rajoittamisesta yhteen vuoteen aiemman kymmenen vuoden sijasta,
  - yleisalennuksen laskemisesta 8,50 prosentista 5 prosenttiin, ja
  - "fiscalizzazionesta" johtuvan eron laskemisesta 6,20 prosentista 6,16 prosenttiin.

Keskimääräinen alennustaso yritystä kohden on näin ollen laskenut 30 päivästä kesäkuuta 1994 prosenttiin ja "fiscalizzazionesta" johtuva ero 6,16 prosenttia.

Lisäksi tämän laskun pitäisi olla ainoastaan lähtökohtana järjestelmän perusteelliselle muuttamiselle, joka toteutetaan asteittain ja jonka tarkoituksena on poistaa lopulta sekä lain N:o 64 mukaisesti hyväksytyt alennukset että "fiscalizzazione"-erot.

- (12) Tässä tarkoituksessa Italian viranomaiset ilmoittivat 5 päivänä elokuuta 1994 päivätyllä työ-, valtiovarain- ja budjettiministerin kirjeellä komissiolle samana päivänä annetusta ministeriöiden asetuksesta (decreto interministeriale), joka koskee sellaisten sosiaalikulujen alentamismääriä, joista jo on säädetty lailla N:o 64/86 30 päivään marraskuuta 1996 jatkuvan ajanjakson osalta. Kirjeessä ilmoitettiin lisäksi Italian hallituksen halukkuudesta poistaa kaikki lain N:o 64/86 mukaiset alennukset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1997 liitteenä olevan aikataulun mukaisesti sekä poistaa asteittain "fiscalizzazionesta" johtuvat erot.

Lain N:o 64/86 mukainen sosiaalikulujen alennusjärjestelmän purkamisaikataulu oli näin ollen vahvistettu yrityskohtaisina kokonaismäärinä:

- 14,60 % 1 päivänä heinäkuuta 1994
- 14 % 1 päivänä joulukuuta 1994
- 10,60 % 1 päivänä joulukuuta 1995
- 6,80 % 1 päivänä joulukuuta 1996
- 0 % 1 päivänä joulukuuta 1997.

Abruzzon ja Molisen alueiden osalta, jotka eivät enää täytä sellaisia edellyksiä, että niihin voitaisiin soveltaa EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan perustuvaa tuen kieltoa koskevaa poikkeusta, purkamisaikataulu on seuraava:

- 12 % 1 päivänä heinäkuuta 1994
- 0 % 1 päivänä joulukuuta 1994.

Kaikilla Mezzogiornon alueilla vahvistettiin lopulta vuodeksi vapautus sosiaalikulusta jokaisen ennen 31 päivää joulukuuta 1997 luodun uuden työpaikan osalta.

- (13) Italian budjettiministeri ilmoitti 16 päivänä joulukuuta 1994 päivätyllä ja 17 päivänä tammikuuta 1995 muuettulla kirjeellään EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti valtion toimenpidesuunnitelmasta Italian yritysten hyväksi; siinä vahvistettiin jo tarkastellut toimenpiteet, ja siihen kuului muun muassa suunnitelma sosiaalikulujen "fiscalizzazionesta" johtuvan eron, josta ovat tähän asti hyötäneet Mezzogiornon yritykset, asteittaiseksi purkamiseksi. Erotus puretaan asteittain seuraavasti:

muilla alueilla kuin Abruzzossa:

- 5 % 1 päivänä heinäkuuta 1995
- 4 % 1 päivänä tammikuuta 1996
- 3 % 1 päivänä tammikuuta 1997
- 2 % 1 päivänä tammikuuta 1998
- 1 % 1 päivänä tammikuuta 1999
- 0 % 1 päivänä tammikuuta 2000.

Abruzzon alueella:

- 5 % 1 päivänä heinäkuuta 1995
- 3 % 1 päivänä tammikuuta 1996
- 1 % 1 päivänä heinäkuuta 1996
- 0 % 1 päivänä tammikuuta 1997.

VI

- (14) Komissio — ilmoittaessaan kantansa tuen N:o 40/95 yhteydessä koko järjestelyn muista toimenpiteistä — arvioi toisaalta, että Italian viranomaisten täytäntöön panema alennusten ja "fiscalizzazionesta" johtuvien erojen tarkasteltavana oleva kokonaisuus ei sovellu yhteismarkkinoille, sekä toisaalta, että purkamissuunnitelman toteuttaminen on sitä vastoin omiaan saattamaan myönnetyt tuen soveltuvaksi purkamisen johdosta.

Muut alueet kuin Abruzzo ja Molise täyttävät kaikki edellytykset, jotta niihin voidaan soveltaa 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeusta alueellista kehitystä edistävien yritysten hyväksi. Niiden BKT asukasta kohden verrattuna unionin keskiarvoon on Campaniassa 69,75 prosenttia, Basilicatassa

64,98 prosenttia, Pugliassa 74,30 prosenttia, Calabriassa 58,60 prosenttia, Sisiliassa 68,35 prosenttia ja Sardiassa 74,40 prosenttia. Perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan soveltamismenetelmä⁽¹⁾ puolestaan sallii toimintatuen myöntämisen näille alueille, jos se on alenevaa. Kun otetaan huomioon tilanne näillä alueilla, joihin viimeaikaisen suhdannekriisin seuraukset ovat vaikuttaneet vielä enemmän kuin muihin ja jotka kuuluvat unionin rakennerahastojen tavoitteen 1 toimenpidealueisiin, olisi mahdotonta kuvitella, että heikko tuotantojärjestelmä kykenisi selviämään hetkessä sosiaalikulujen alennusten ehdottoman poistamisen myötä kasvavien sosiaalikulujen aiheuttamasta työvoimakustannusten huomattavasta kohoamisesta. Purkamistahti on pidettävä kohtuullisena; Italian viranomaisten soveltamassa ja ehdottamassa tahdissa, joka on keskimäärin viisi prosenttia vuodessa, ovat kilpailuvaatimukset tasapainossa kyseisten alueiden etujen mukaisen tuotantoverkoston elinkelpoisuuden ylläpitämisen kanssa. "Fiscalizzazionesta" johtuvan eron pidempi kesto on erityisesti perusteltu paitsi jäljelle jäävän tuen pienuudella myös sillä, että sen poistaminen saattaa aiheuttaa paineita maan talousarvioon kiihdyttämällä "fiscalizzazione"-toimenpiteitä maan keski- ja pohjoisosissa.

- (15) Mitä tulee Abruzzoon ja Moliseen, asiakirjoissa ei ole mitään sellaisia tietoja, joiden nojalla olisi perusteltua soveltaa niihin poikkeusta tukikiellosta EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti. Vaikka eräät taloudellissosiaalisen tilanteen mittarit osoittavat alueella edelleen olevan tiettyjä vaikeuksia verrattuna maan keski- ja pohjoisosiin, ne eivät kuitenkaan osoita epätavallisen alhaista elintasoja tai vakavaa rakenteellista alityöllisyyttä. Lisäksi Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston vakio-ostovoimalla mitaama näiden alueiden BKT asukasta kohden — mikä on EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan soveltamismenetelmäksi määrätty mittari — on 89,85 prosenttia unionin keskiarvosta Abruzzon osalta ja 78,97 prosenttia Molisen osalta. Näin ollen se on merkittävästi korkeampi kuin 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeukseen vaadittava taso, joka on menetelmässä vahvistettu 75 prosentiksi. Tässä yhteydessä kyseiset vaikeudet on otettava huomioon 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeuksen mukaisesti. Kummankin alueen maakunnat yhteensä (NUTS III) täyttävät tällaisen poikkeuksen edellytykset: mainitun menetelmän ensimmäisen vaiheen mukaisesti Pescaran (BKT 77,54 prosenttia), Chietin (työttömyys 119,68 prosenttia), Isernian (BKT 81,75 prosenttia, työttömyys 114,15 prosenttia) ja Campobasson (BKT 75,17 prosenttia, työttömyys 140,75 prosenttia)

⁽¹⁾ EYVL N:o C 212, 12.8.1988, s. 2

maakunnat, kun kansallinen indeksi on 100; toisen vaiheen mukaisesti (suhteellisen heikko teollisuusala, nuorisotyöttömyyden kasvu, eristyneisyys, väestön vanheneminen) Aquilan ja Teramon maakunnat. Molemmat alueet kuuluvat rakennerahastojen tavoitteen 1 piiriin; Abruzzo 31 päivään joulukuuta 1996. Mainitussa menetelmässä ei määrätä toimintatuen myöntämisestä 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeukseen kuuluville alueille. Komissio ottaa kuitenkin huomioon, että molempia alueita koski 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeus 31 päivään joulukuuta 1993 ja että ainoassa vertauskelpoisessa tapauksessa, jossa alue täytti samat edellytykset (siihen ei sovellettu enää 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeusta, mutta alettiin soveltaa 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeusta), komissio totesi päätöksessä 88/318/ETY⁽¹⁾, että on suotavaa ja yhteismarkkinoille soveltuvaa, ilman että kaupankäyntiedellytykset muuttuvat yhteisen edun vastaisesti, että muun muassa tietyistä toimintatuesta muodostuvat väliaikaiset tukitoimenpiteet hyväksytään, jotta edistettäisiin edelleen kehitysongelmista kärsivän alueen yritysten sopeutumista uusiin ja hienovaraisempiin talouden tukimuotoihin. Komission arvion mukaan kyseessä on yleinen periaate, jonka mukaan otetaan huomioon sellaisten tilanteiden objektiivinen erityislaatu, joita ei voida verrata muiden alueiden tilanteisiin, joihin on mahdollista soveltaa 92 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaista poikkeusta; tätä periaatetta komissio aikoo noudattaa edelleen ja myöntää, että samanlaisissa olosuhteissa pieni toimintatuki voidaan väliaikaisesti ja poikkeustapauksissa hyväksyä. Tämän huomioon ottaen se pitää tässä tapauksessa yhteismarkkinoille soveltuvina Italian viranomaisten koko suunnitelman yhteydessä ilmoittamia toimenpiteitä, eli tarkemmin sanottuna — tämän päätöksen osalta — 5 päivänä elokuuta 1994 annetulla ministeriöiden asetuksella (decreto interministeriale) kahdelle alueelle myönnettyjä sosiaalikulujen alennuksia sekä "fiscalizzazione" johtuvien erojen asteittaista alentamista, jolla otetaan huomioon Molisen erilainen kehitystaso Abruzzoon verrattuna.

Kaikilla kyseisillä alueilla on toisaalta yhteismarkkinoille soveltuvaa myöntää vuodeksi vapautus sosiaalikulusta uusien, ennen 31 päivää joulukuuta 1997 luotujen työpaikkojen osalta. Kyseessä on

työpaikkoja luova tukitoimenpide, jonka voimakkuus kokonaisuudessaan on selvästi pienempi kuin tätä varten yleensä hyväksytyt tuen voimakkuus.

- (16) Valittaen komissio toteaa, että kaikki alennukset, joista Mezzogiornon yritykset ovat tähän asti hyötynneet — 1 päivästä joulukuuta 1991 lailla N:o 64/86 jo säädettyjen sosiaalikulujen alennusten osalta ja 1 päivästä heinäkuuta 1990 "fiscalizzazione" johtuvien erojen osalta — ovat laittomia, koska ne on myönnetty EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan vastaisesti.
- (17) Komissio toteaa, että kun otetaan huomioon jo esitetyt huolenilmaukset kyseisten alueiden tuotantorakenteiden säilyttämisestä sekä kunkin edunsaajan saaman edun suuruuden määrittämisen vaikeus, ei ole aiheellista määrätä jäsenvaltiota maksamaan takaisin maksettua soveltumatonta tukea,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tuki sosiaalikulusta vapauttamisena ja niiden alennuksina jäljempänä olevissa artikloissa tarkoitetuilla Mezzogiornon alueilla on yhteismarkkinoille soveltuvaa kyseisissä artikloissa määrättyin edellytyksin.

2 artikla

Vapautus vuodeksi sosiaalikulusta jokaista uutta työpaikkaa kohden rajoitetaan koskemaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1997 luotuja uusia työpaikkoja.

3 artikla

Campanian, Basilicatan, Puglian, Calabrian, Sisilian ja Sardinian alueilla sosiaalikulujen kokonaisalennukset, siten kuin ne on määritelty asiaa koskevan 5 päivänä elokuuta 1994 annetun Italian ministeriöiden asetuksen (decreto interministeriale) 1 artiklassa, ovat enintään

- 14,60 % 1 päivästä heinäkuuta 1994
- 14 % 1 päivästä joulukuuta 1994
- 10,60 % 1 päivästä joulukuuta 1995
- 6,80 % 1 päivästä joulukuuta 1996
- 0 % 1 päivästä joulukuuta 1997.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 143, 10.6.1988; 2, 3, 4 ja 7 artikla

Abruzzon ja Molisen alueilla alennukset ovat enintään

- 12 % 1 päivästä heinäkuuta 1994
- 0 % 1 päivästä joulukuuta 1994.

4 artikla

Campanian, Basilicatan, Puglian, Calabrian, Sisilian ja Sardinian alueilla "fiscalizzazione" johtuva ero verrattuna keski- ja pohjoisosien alueisiin on enintään

- 5 % 1 päivästä heinäkuuta 1995
- 4 % 1 päivästä tammikuuta 1996
- 3 % 1 päivästä tammikuuta 1997
- 2 % 1 päivästä tammikuuta 1998
- 1 % 1 päivästä tammikuuta 1999
- 0 % 1 päivästä tammikuuta 2000.

Abruzzon alueella ero on enintään

- 5 % 1 päivästä heinäkuuta 1995
- 3 % 1 päivästä tammikuuta 1996
- 1 % 1 päivästä heinäkuuta 1996

— 0 % 1 päivästä tammikuuta 1997.

5 artikla

Italian tasavallan on toteutettava kaikki 2 ja 3 artiklan noudattamisen edellyttämät yleiset toimenpiteet viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1996. Sen on ilmoitettava niistä komissiolle viimeistään 30 päivänä heinäkuuta 1996.

Italian tasavallan on toteutettava kaikki yleiset toimenpiteet 4 artiklan soveltamiseksi viimeistään 15 päivänä huhtikuuta 1995. Sen on ilmoitettava niistä komissiolle viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 1995.

6 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 1 päivänä maaliskuuta 1995.

Komission puolesta

Karel VAN MIERT

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 1 päivänä maaliskuuta 1995,

Valtion tuesta N:o C 1A/92 — farmaseuttisista valmisteista ja niihin liittyvistä muista valmisteista kannettavien maksujen avulla rahoitettu Kreikan lääkealan tukijärjestelmä

(Ainoastaan kreikankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(95/456/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

on pyytänyt niitä, joita asia koskee, esittämään asiasta huomautuksensa kyseisen artiklan mukaisesti ja ottaa huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo, että

I

Greek National Organization of Pharmaceuticals (NOP) on 11 päivänä tammikuuta 1983 annetulla lailla N:o 1316/83 perustettu julkinen yhteisö.

NOP:n lakisääteisenä tehtävänä oli kansanterveyden suojeleminen ja parantaminen sekä yleisen edun ajaminen farmaseuttisten valmisteiden ja niihin liittyvien muiden valmisteiden tuotannon, maahantuonnin ja liikkumisen aloilla, alan kaupallisten yritysten tai teollisuuden kehittäminen sekä tutkimuksen ja teknologian kehittäminen lääkealalla.

Vuoteen 1991 asti NOP:tä rahoitettiin suoraan seuraavista maksuista saaduilla tuloilla: a) 15 prosentin suuruinen maksu kaikkien Kreikan markkinoilla myytyjen farmaseuttisten valmisteiden tukkuhinnasta riippumatta siitä, olivatko ne peräisin Kreikasta, jostakin muusta jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta; b) yhden prosentin suuruinen maksu kaikista Kreikan markkinoilla myydyistä kosmeettisista valmisteista riippumatta siitä, olivatko ne peräisin yhteisöstä, Kreikasta tai jostakin kolmannesta maasta; c) muita maksuja ja kuluja farmaseuttisten valmisteiden ja niihin liittyvien muiden valmisteiden liikkumisesta Kreikan markkinoilla; d) NOP:n rahoitus tapahtui myös välillisesti siirtämällä tarvittaessa varoja valtion budjetista.

Samassa laissa N:o 1316/83 säädettiin kahden rinnakkaisen, NOP:n määräysvallan ja valvonnan alaisen oikeushenkilön perustamisesta, jotka olivat tuotannon alaa edustava National Industry of Pharmaceuticals S.A. (NIP)

sekä lääkevalmisteiden jakelun alaa edustava State Deposit of Pharmaceuticals S.A. (SDP). Näiden oli määrä olla yksityisoikeudellisia oikeushenkilöitä (osakeyhtiöitä).

NIP:n lakisääteisenä tehtävänä oli farmaseuttisten valmisteiden tuotanto, maahantuonti ja myynti kotimarkkinoilla, näiden valmisteiden vienti sekä minkä tahansa muun sellaisen tavaran hankinta, joka on välttämätön NIP:n tarkoituksien ja markkinoiden tarpeiden täyttymisen kannalta.

Yhtiön osakepääoma muodostuu yhdestä osuudesta, jonka omisti NOP. NOP suoritti osakepääoman maksun yhtiölle erissä vuosina 1985—1989 sekä jälleen vuonna 1991 suorina siirtoina valtion budjetista. NIP käytti myös omasta taloudellisesta toiminnastaan saatuja tuloja.

SDP:n lakisääteisenä tehtävänä oli farmaseuttisten valmisteiden maahantuonti, vienti ja kaupan pitäminen. NIP:n tavoin sen osakepääoma muodostui yhdestä NOP:n omistamasta osuudesta. NOP myös maksoi SDP:n toimintakustannukset, ja sille luovutettiin yhtiön voitot.

Vuoden 1991 jälkeen NOP:n tavoitteita ja rahoitustapaa muutettiin laeilla N:o 1759/88, N:o 1821/88 sekä erityisesti laeilla N:o 1965/91, N:o 2001/91 ja N:o 2065/92. Sen nykyisenä lakisääteisenä tehtävänä on suojella ja parantaa kansanterveyttä sekä ajaa yleistä etua farmaseuttisten valmisteiden ja niihin liittyvien muiden valmisteiden alalla, varmistaa, että Kreikan markkinoilla on riittävä määrä taattuja parhaita laatua olevia farmaseuttisia valmisteita, edistää ja kehittää teknologiaa ja tutkimusta lääkealalla.

Mitä tulee NOP:n rahoitukseen, tämän yrityksen pääasiallisena tulonlähteenä on 10 prosenttia tuotosta, joka saadaan kantamalla 15 prosentin suuruinen maksu kaikkien Kreikan markkinoilla myytyjen farmaseuttisten valmisteiden tukkuhinnasta sekä yhden prosentin suuruinen maksu kaikkien kosmeettisten valmisteiden tukkuhinnasta. Nämä maksut peritään sekä Kreikassa valmistetuista että sinne tuoduista valmisteista riippumatta siitä, ovatko ne peräisin jostakin muusta jäsenvaltiosta tai kolmannesta maasta. Sekä NIP että SDP purettiin lailla N:o 1965/91.

NOP:n yhteyteen perustettiin Institute for Pharmaceutical Research and Technology (IFET) (laki N:o 1965/91), joka asetettiin sen määräysvallan alaiseksi. Vaikka IFET on laillisesti perustettu, se ei vielä ole toiminnassa. IFET on yksityisoikeuden alaan kuuluva oikeushenkilö ja sen lakisääteisiin tehtäviin kuuluu farmaseuttisten valmisteiden tutkimus ja kehittäminen, lääkkeiden laadunvalvonta, lääkealan teknologian kehittäminen ja maahantuonti, sekä farmaseuttisten valmisteiden tuonti ja vienti ainoastaan, jos Kreikan markkinoiden erityistarpeita ei muulla tavoin voida täyttää (yksityisten maahantuojien puuttuessa).

IFET on tarkoitus rahoittaa osittain suorittamalla suoria varojen siirtoja NOP:sta, sen omasta tutkimustoiminnasta saaduilla tuotoilla, lainoittamalla sekä sen omaisuuden osittaisesta myynnistä mahdollisesti saaduilla tuotoilla. Toisin sanoen tietty prosenttiosuus suoraan NOP:lle osoitettuihin ja siirrettyihin julkisista varoista tullaan ohjaamaan IFET:n toiminnan rahoittamiseen.

II

Komissio pyysi sille tehdyn valituksen johdosta 22 päivänä helmikuuta 1991 päivätyllä kirjeellä Kreikan viranomaisia toimittamaan komissiolle tietoja NOP:n omistamille yhtiöille NIP:lle ja SDP:lle myönnetystä tuesta. Komissio pyysi toimittamaan tietoja myös Kreikassa myydyistä farmaseuttisista ja kosmeettisista valmisteista kannettavista maksuista, joilla NOP:tä ja sitä kautta välillisesti myös NIP:tä ja SDP:tä vuotuisen valtionavustuksen lisäksi rahoitettiin.

Kreikan viranomaisten 2 päivänä lokakuuta 1991 päivätyssä vastauksessa, joka sisälsi yleistä tietoa NOP:n tavoitteista ja sen rahoituksen rakenteesta, ainoastaan tarjouduttiin muuttamaan NOP:tä koskevaa lakia. Yksityiskohtaisia tietoja, joita useaan otteeseen pyydettiin kirjeitse ja Kreikan viranomaisten kanssa käytyjen keskustelujen aikana (25 päivänä huhtikuuta 1991 päiväty kirje sekä komission ja Kreikan energiaministerin välinen tapaaminen 18 päivänä marraskuuta 1991), ei kuitenkaan saatu.

Niiden tietojen mukaan, jotka komissiolla oli käytettävissään menettelyä aloitettaessa, ainoa osakkeenomistaja, toisin sanoen valtio, suoritti edelleen huomattavia varojen siirtoja molemmille edellä tarkoitetuille yrityksille useista lainsäädäntöön tehdyistä muutoksista huolimatta.

Komissio katsoi, että 92 artiklan 1 kohdan edellytykset täyttyivät ja ettei mitään 92 artiklan 3 kohdan a, b tai c alakohdan poikkeuksista vaikuttanut voitavan soveltaa.

Edellä olevan perusteella komissio ilmoitti Kreikan hallitukselle 6 päivänä helmikuuta 1992 päivätyllä kirjeellä aloittaneensa 93 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn tätä maksuja kantamalla rahoitettua tukijärjestelmää vastaan ja pyysi tätä yhden kuukauden määräajassa kyseisen kirjeen tiedoksi antamisesta esittämään sille

huomautuksensa toimenpiteestä sekä mahdolliset tukijärjestelmään liittyvät lisätiedot.

Lisäksi komissio kehotti *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* (1) 22 päivänä helmikuuta 1992 muita jäsenvaltioita ja muita, joita asia koskee, esittämään huomautuksensa kyseisistä toimenpiteistä yhden kuukauden määräajassa tämän ilmoituksen julkaisemispäivämäärästä.

III

Pyydettyään komissiota pidentämään huomautusten esittämiseksi asetettua alkuperäistä määräaika ja komission hyväksytyä tämän pyynnön Kreikan hallitus toimitti komissiolle huomautuksensa 30 päivänä huhtikuuta 1992 päivätyssä kirjeessä.

Kreikan hallitus vastasi ainoastaan osittain komission sille esittämään kysymykseen, ja siltä pyydettiin 28 päivänä heinäkuuta 1992 päivätyllä kirjeellä lisätietoja asiasta.

Pyydettyään komissiota pidentämään lisätietojen toimittamiseksi asetettua määräaika Kreikan hallitus lähetti komissiolle lisätietoja vastauksensa täydennykseksi 2 ja 23 päivänä lokakuuta 1992 päivätyissä kirjeissä.

Kreikan hallituksen toimittamista uusista tiedoista ilmeni, että tätä tukijärjestelmää sovellettiin maahantuontiin, ja siihen sisältyi farmaseuttisten valmisteiden ja niihin liittyvien muiden valmisteiden (kosmeettiset valmisteet) Kreikasta tapahtuvan viennin vapauttaminen kaikista veroista ja maksuista, mukaan lukien kyseisistä 15 ja yhden prosentin maksuista. Lisäksi siihen kuului NOP:n varojen siirtoja pienelle tutkimusyksikölle (IFET). Näitä siirtoja voitaisiin mahdollisesti pitää tukena.

Kreikan viranomaisille esitettiin 11 päivänä maaliskuuta 1993 päivätyllä kirjeellä joukko uusia kysymyksiä tilanteen selvittämiseksi yleisen tukijärjestelmän osalta. Kreikan hallitus ilmoitti 21 päivänä huhtikuuta 1993 päivätyllä kirjeellään komissiolle harkitsevansa mahdollisuutta tarkistaa maksunkantojärjestelmää, jota pidettiin yllä NOP:n hyväksi.

Kreikan viranomaisten pyynnöstä pidettiin kokous Ateenassa 28 päivänä toukokuuta 1993. Kokouksen aikana Kreikan hallituksen edustajat ilmaisivat halukkuutensa muuttaa NOP:tä koskevan lainsäädännöllisen kehityksen yhteisön lainsäädännön mukaiseksi.

Komissio muistutti Kreikan viranomaisia 7 päivänä kesäkuuta 1993 päivätyllä kirjeellä, että niiden odotettiin 15 työpäivän kuluessa 28 päivänä toukokuuta 1993 pidetystä kokouksesta ilmoittavan komissiolle toimenpiteistä, jotka ne aikovat toteuttaa yhteisön lainsäädännön noudattamiseksi valtiontukijärjestelmässä farmaseuttisten ja kosmeettisten valmisteiden alalla.

(1) EYVL N:o C 48, 22.2.1992, s. 6

Kreikan viranomaiset ilmoittivat komissiolle 18 päivänä lokakuuta 1993 päivätyllä kirjeellä, että Kreikan hallitus aikoi lakkauttaa sekä 15 ja yhden prosentin suuruiset veroluonteiset maksut että NOP:n hyväksi menevän 10 prosentin suuruisen osuuden veroluonteisista maksuista muodostuvasta kokonaistulosta. Sisäisistä syistä näitä toimenpiteitä ei kuitenkaan kyseisessä määräajassa voitu saattaa osaksi lainsäädäntömenettelyä. Komissio ilmoitti Kreikan hallitukselle 10 päivänä marraskuuta 1993 päivätyllä kirjeellä pidentävänsä määräaikaan 15 työpäivällä, jotta se voisi laatia ja panna täytäntöön yhteisön lainsäädännön noudattamisen edellyttämät lait.

Kuitenkin 28 päivänä tammikuuta 1994 saapuneessa kirjeessä Kreikan viranomaiset palasivat lopulta aiempaan väitteeseensä, jonka mukaan kyseiset maksut eivät olleet veroluonteisia maksuja, koska ne oli maksettu sosiaali- ja terveysministeriön budjetista. Ne uudistivat väitteensä, jonka mukaan kyseinen 10 prosenttia muodosti ohjeellisen prosenttiosuuden valtionavustusten suuruuden laske-
miseksi, jotta NOP voisi tehdä suunnitelmat tulevan varalle.

Muut jäsenvaltiot tai kolmannet osapuolet eivät esittäneet huomautuksia *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaisua seuranneen menettelyn yhteydessä.

IV

Tutkittaessa, ovatko perustettu maksunkantojärjestelmä ja varojen siirto EY:n perustamissopimuksen 92 artiklassa tarkoitettua valtion tukea, on erotettava toisistaan vuoteen 1991 asti voimassa ollut alkuperäinen järjestelmä ja nykyinen järjestelmä.

Tammikuusta 1983 vuoteen 1991 asti toimenpiteet, joita asia koskee, käsittivät a) NOP:n rahoittamisen pääasiassa kantamalla kaikista sekä kotimaisista että maahantuoduista farmaseuttisista valmisteista 15 prosentin ja niihin liittyvistä muista valmisteista (kosmeettiset valmisteet) yhden prosentin suuruisen maksun ja b) sekä varojen siirtämisen NOP:n kautta kahdelle yritykselle, NIP:lle ja SDP:lle.

NOP:stä siirrettiin varoja NIP:lle vuosina 1985—1989 ja jälleen vuonna 1991 yhteensä kuuden miljardin drakman edestä. Tästä määrästä viisi miljardia drakmaa ohjattiin NIP:lle alkupääomaksi, johon myöhemmin lisättiin miljardi drakmaa. Nämä varat oli tarkoitettu kolmen lääketehaan ostamiseen ja/tai rakentamiseen sekä kansanterveyttä käsittelevän tiedotusaineiston painatukseen. NIP-tehtaat eivät koskaan edenneet tuontantovaiheeseen. Koska NIP ei omistanut omia lääketehaita, se antoi lääketuotannon toimeksi yksityiselle sektorille.

Näiden varojen siirron ansiosta se saattoi alentaa kustannuksiaan ja siten kilpailla epäyhdenvertaisin edellytyksin

farmaseuttisten valmisteiden ja niihin liittyvien muiden valmisteiden tuotannossa ja kaupan pitämisessä. Sen kilpailijat sitä vastoin joutuivat maksamaan itse kaikki tuotantokustannuksensa, ja heihin kuuluivat myös muut yhteisön valmistajat, jotka eivät joutuneet ainoastaan vastaamaan itse omista tuotantokustannuksistaan, vaan samalla myös rahoittamaan NOP:n tytäryhtiöiden kehitystä ja kasvavaa kilpailukykyä.

SDP:lle vuosina 1985—1991 siirretyt varat olivat yhteensä 1 185 476 663 drakmaa, ja ne oli Kreikan hallituksen mukaan tarkoitettu pääasiassa sellaisten harvinaisten ja/tai erikoislääkkeiden tuonnin rahoitukseen, joita yksityinen sektori ei tuonut maahan (AIDS-lääkkeet, munuaishäiriöiden hoitoon tarkoitetut lääkkeet jne.).

Näillä siirroilla SDP kattoi toimintakustannuksensa tarvitsematta maksaa minkäänlaisia rahoituskustannuksia ja saattoi siten kilpailla muiden mahdollisten lääkkeiden yksityisten maahantuojien kanssa, joiden täytyi vastata kaikista toimintakustannuksistaan itse.

Kannetuista maksuista saatavia tuloja on pidettävä julkisina varoina, jos ne ovat lakisääteisiä. Julkisten varojen käyttöä jäsenvaltiossa sellaisen yrityksen rahoittamiseen, joka muun toiminnan ohella myös edistää yritysten kehitystä ja siten vahvistaa niiden asemaa kilpailijoihin nähden sekä kyseisen valtion sisällä että yhteisössä, on pidettävä näihin kilpailijoihin vaikuttavana. Se tosiseikka, että nämä siirrot rahoitettiin kantamalla maksuja, joita sovellettiin myös tuontiin muista jäsenvaltioista, loi lisää etuuksia Kreikan farmaseuttisten ja kosmeettisten valmisteiden valmistajille, koska yhtiöt muissa jäsenvaltioissa joutuivat osallistumaan kreikkalaisia kilpailijoitaan hyödyttävien toimien rahoitukseen.

Vuoden 1991 ja pääasiassa laeilla N:o 1965/91, N:o 2000/91 ja N:o 2065/92 lainsäädäntöön tehtyjen muutosten jälkeen tukijärjestelmä koostui a) NOP:n rahoittamisesta sille varatulla prosenttiosuudella kaikista sen tuloista, mukaan lukien kaikista farmaseuttisista valmisteista ja niihin liittyvistä muista valmisteista tässä järjestyksessä kannetut 15 ja yhden prosentin suuruiset maksut; b) mahdollisesta lääkealan tutkimus- ja kehitystyöhön myönnettävästä valtion tuesta perustamalla IFET.

Ensimmäisen kohdan osalta on huomattava, että kyseisen maksunkantojärjestelmän soveltaminen NOP:n hyväksi merkitsee, että kaikki NOP:n tulot niiden alkuperästä riippumatta, mukaan lukien farmaseuttisista valmisteista ja niihin liittyvistä muista valmisteista kannetut 15 ja yhden prosentin suuruiset maksut, on rinnastettava valtion tuloihin. Ne kannetaan suoraan valtion kassaan ja liitetään valtion budjettiin. Näistä kokonaistuloista 10 prosenttia on kuitenkin lakisääteisesti osoitettu siirrettäväksi yrityksen (NOP) rahoitukseen. Osa näistä tuloista on tarkoitettu käytettäväksi IFET:n harjoittaman lääkealan tutkimus- ja kehitystyön rahoittamiseen osittain.

Tutkittaessa tämän valtion tuen soveltuvuutta yhteismarkkinoille olisi erotettava toisistaan osuus, jolla rahoitetaan kansanterveystyötä ja siihen liittyviä toimintoja, ja osuus, jolla rahoitetaan sovellettua tutkimus- ja kehitystyötä.

Suhteellisen etäällä markkinoista olevan kansanterveystyön edistämiseen pyrkivät toimenpiteet eivät todennäköisesti vaikuta yhteisön kauppaan. NOP:n toimintoihin kuuluu julkisia neuvontapalveluja, jotka hyödyttävät koko Kreikan väestöä, sekä rekisteröintipalveluja, jotka koskevat kaikkia Kreikan farmaseuttisten valmisteiden markkinoilla liikkuvia valmisteita. Kaikki kreikkalaiset ja ulkomaiset valmistajat hyötyvät erotuksesta rekisteröintipalveluista, ja rekisteröimismaksut peritään kaikilta valmistajilta. Kreikan lääkealan valmistajiin ei siis sovelleta mitään erityistä etuuskohtelua. On epätodennäköistä, että mikään näistä toiminnoista vaikuttaisi yhteisön kauppaan. Ne eivät siten täytä 92 artiklan 1 kohdan edellytyksiä eikä niitä voida pitää tukena.

Yleiseen tukijärjestelmään kuuluvista muista tukitoimenpiteistä eli sovellettuun tutkimus- ja kehitystyöhön lääkealalla myönnettävästä tuesta todetaan seuraavaa. Edellä selostettuihin IFET:n lakisäätöihin tehtäviin kuuluu farmaseuttisten valmisteiden tutkimus ja kehittäminen, lääkkeiden laadunvalvonta, lääkealan teknologian kehittäminen ja maahantuonti sekä farmaseuttisten valmisteiden maahantuonti tai vienti ainoastaan, jos Kreikan markkinoiden erityistarpeita ei voida täyttää muulla tavoin (yksityisten maahantuojien puuttuessa). Tietty prosenttiosuus NOP:lle osoitetuista julkisista varoista ohjataan IFET:n toimintojen rahoittamiseen.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 25 kesäkuuta 1970 asiassa 47/69 *Government of the French Republic v Commission* (1) tehdyn päätöksen mukaan valtion tuen rahoittaminen pakollista maksua kantamalla muodostaa tuen olennaisen osan, ja tällaista tukea arvioitaessa sekä tuki että rahoitusmenetelmän yhdenmukaisuus yhteisön oikeuden kanssa olisi tutkittava.

Vaikka tutkimuselimet asettaisivatkin tutkimustulokset kaikkien asianomaisten käytettäväksi muissa jäsenvaltioissa, se ei tässä nimenomaisessa tapauksessa välttämättä johtaisi siihen, että kaikki osapuolet jakaisivat tutkimuksesta saadun hyödyn rehellisesti ja tasapuolisesti keskenään, sillä vaikka osapuolille taattaisiin lailla tasapuolinen kohtelu, käytännön tasolla Kreikan toimijat olisivat kuitenkin väistämättä kaikkein suosituimmassa asemassa.

Tällainen tutkimus määräytyy niiden alojen, joille kyseinen valtio on erikoistunut, sekä sen tarpeiden ja puutteiden perusteella. Lisäksi toimijat muissa jäsenvaltioissa usein maksavat samankaltaisesta tutkimuksesta

joko suoraan tai osallistumalla vastaavien kansallisten tutkimuslaitostensa rahoitukseen, eikä niillä sen vuoksi ole käyttöä Kreikan tutkimuselinten tutkimustuloksille.

Jopa tapauksissa, joissa ehdotettua tutkimustyöhön myönnettävää tukea pidetään sekä muodoltaan että tavoitteiltaan yhteismarkkinoille soveltuvana, tällaisen tuen rahoittaminen veroluonteisilla maksuilla, joita sovelletaan myös muualta yhteisöstä tuotuihin tavaroihin, muodostaa suojan, jonka vaikutus on edellä mainitun 25 päivänä kesäkuuta 1970 tehdyn yhteisöjen tuomioistuimen päätöksen mukaan tehokkaampi kuin itse tuen.

Julkisten varojen (kannetuista maksuista saatujen tulojen) käyttäminen sellaisen tutkimuslaitoksen rahoittamiseen, jonka toiminta vahvistaa tiettyjen yritysten asemaa niiden kansallisiin tai yhteisössä oleviin kilpailijoihin verrattuna, vaikuttaa näihin kilpailijoihin. Lisäksi siirtojen rahoittaminen osittain kantamalla maksuja tuonnista muista jäsenvaltioista luo lisää etuuksia Kreikan lääke- ja kosmetiikka-alalle, koska yritykset muissa jäsenvaltioissa joutuvat rahoittamaan kreikkalaisia kilpailijoita hyödyttäviä toimia. Tämä toimenpide on selvästi 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtion tukea.

Maksunkantojärjestelmän perustamisesta NOP:n hyväksi ennen vuotta 1991 eli tuen myöntämisestä NOP:lle ja sen kautta tytäryhtiöille NIP:lle ja SDP:lle ei ilmoitettu etukäteen komissiolle 93 artiklan 3 kohdassa määrättyjen menettelysääntöjen mukaisesti, kuten asiaan kuuluu.

Myöskään vuonna 1991 tehdyistä muutoksista NOP:tä sekä IFET:tä koskevaan tukijärjestelmään ei ilmoitettu etukäteen komissiolle 93 artiklan 3 kohdassa määrättyjen menettelysääntöjen mukaisesti. Tämä tuki oli ja on yhä kummankin ajanjakson osalta Kreikan hallituksen laittomasti myöntämää tukea.

V

Farmaseuttisten valmisteiden ja niihin liittyvien muiden valmisteiden kauppavaihto yhteisössä vuonna 1991 oli yli 24 miljardia ecua. Samana vuonna näiden valmisteiden kauppa yhteisön ja neljän ETA-maan (Itävalta, Suomi, Ruotsi ja Norja) välillä ylitti 2,7 miljardia ecua.

Kreikan farmaseuttisten valmisteiden markkinoiden, joilla kyseisillä yrityksillä on merkittävä asema, kauppavaihto vuonna 1991 oli arviolta 320 miljoonaa ecua. Samana vuonna farmaseuttisten ja kosmeettisten valmisteiden vienti jäsenvaltioista Kreikkaan oli yhteensä 282 miljoonaa ecua. Kreikan farmaseuttisten ja kosmeettisten valmisteiden vienti muihin jäsenvaltioihin oli samana vuonna yhteensä 38 miljoonaa ecua. On selvää, että farmaseuttisten ja kosmeettisten valmisteiden valmistajat kävivät keskenään kauppaa yhteisössä ja että nämä valmisteet olivat alttiina jäsenvaltioiden väliselle kilpailulle.

(1) [1970] ECR 487

Vastaavasti myös yhteisön ja ETA-maiden (Itävalta, Suomi, Ruotsi ja Norja) farmaseuttisten ja kosmeettisten valmisteiden valmistajat kävivät kauppaa ja kilpailivat keskenään. Näiden neljän maan vienti Kreikkaan oli yhteensä 12 miljoonaa ecua Kreikan viennin näihin maihin ollessa samana vuonna yhteensä 183 000 ecua.

Tämän seurauksena NOP:lle ja sen kautta NIP:lle ja SDP:lle vuoteen 1991 mennessä maksettu tuki vahvisti Kreikan valmistajien asemaa niiden yhteisössä ja ETA-maissa oleviin kilpailijoihin verrattuna. Tämä tuki, joka osittain rahoitettiin niiden kilpailijoilta kannetuilla maksuilla, väärästi kilpailua ja vaikutti yhteisön kauppaan 92 artiklan 1 kohdan merkityksessä.

Myös varojen siirto NOP:lle ja sen kautta IFET:lle vuoden 1991 jälkeen vahvistaa Kreikan valmistajien asemaa niiden kilpailijoihin verrattuna. Tämä tuki vääristää kilpailua ja vaikuttaa yhteisön kauppaan 92 artiklan 1 kohdan merkityksessä.

VI

Edellä mainitun yhteisöjen tuomioistuimen päätöksen mukaan se, että tuki rahoitetaan kantamalla pakollinen maksu, muodostaa tuen olennaisen osan; tutkittaessa tällaisen tuen soveltuvuutta yhteismarkkinoille on sekä tuki että sen rahoitustapa tutkittava sen mukaan, onko se yhteisön oikeuden mukainen.

EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan mukaan tuki, joka täyttää siinä asetetut edellytykset, ei sovellu yhteismarkkinoille. Poikkeuksia, joista 92 artiklan 2 kohdassa määrätään, ei tässä tapauksessa voida soveltaa ottaen huomioon tuen luonne ja sen tavoitteet.

92 artiklan 3 kohdassa luetellaan tuet, joita voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvina. Yhdenmukaisuus perustamissopimuksen kanssa on arvioitava suhteessa koko yhteisöön, ei yhteen sen jäsenvaltioista. Yhteismarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi 92 artiklan 3 kohdassa määrättyjä poikkeuksia sen 1 kohtaan on tulkittava ankarasti tarkasteltaessa mitä tahansa tukijärjestelmää tai yksittäistä tukea.

Kreikan hallitus ei ole pystynyt esittämään eikä komissio löytämään mitään alueellisia syitä tuen myöntämiselle lääkeyrityksille. Sen vuoksi 92 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan poikkeuksia, jotka koskevat tukea tiettyjen alueiden kehityksen edistämiseen ja helpottamiseen, ei voida soveltaa.

Mitä tulee 92 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrättyjen, tietyn taloudellisen toiminnan kehityksen edistämiseen tarkoitettua tukea koskevien poikkeusten soveltamiseen ajanjaksona ennen vuotta 1991, kun kyseisellä tuella helpotettiin kyseisten yksittäisten yritysten kehitystä, vaikuttaa siltä, ettei sillä edistetty kyseisiä toimintoja vaikuttamatta samalla yhteisön tasolla kauppaehtoihin yhteisön edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Kyseisen tuen ansiosta tuensaajayritysten (NIP ja SDP) tarvitsi vastata ainoastaan osasta kustannuksiaan ja ne saattoivat siten myydä alhaiseen hintaan ja kasvattaa samalla markkinaosuuttaan vahingoksi kilpailijoilleen, joiden täytyi rahoittaa kehityksensä omista varoistaan.

Mitä tulee 92 artiklan 3 kohdan b alakohdan poikkeuksiin, NIP:lle ja SDP:lle myönnetty tuki ei ollut tarkoitettu Euroopan yhteistä etua koskevan tärkeän hankkeen edistämiseen eikä Kreikan taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen; myöskään Kreikan hallitus ei ole esittänyt, että näitä poikkeuksia olisi sovellettava.

Näin ollen komissio katsoo, että ennen vuotta 1991 NOP:lle ja sen kautta NIP:lle ja SDP:lle myönnettyyn tukeen, joka rahoitettiin farmaseuttisten ja kosmeettisten valmisteiden myynnistä kannetuilla maksuilla, ei voida soveltaa mitään EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdassa määrättyistä poikkeuksista.

Vuoden 1991 jälkeen Kreikan viranomaiset ovat jatkaneet julkisten varojen siirtämistä NOP:lle ohjaamalla 10 prosenttia sen kokonaistuloista, mukaan lukien tulot 15 ja yhden prosentin suuruisista maksuista kyseisen yrityksen rahoitukseen. Nämä siirrot eivät muodosta uhkaa kaupalle niin kauan kuin niillä rahoitetaan suhteellisen etäällä markkinoista olevia kansanterveyden suojeluun tähtäviä toimenpiteitä. NOP:n erotuksetta kaikille lääkevalmistajille maksusta tarjoamat rekisteröintipalvelut eivät anna kilpailuetua kreikkalaisille valmistajille. Sen vuoksi näitä siirtoja ei voida pitää 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna tukena.

Sovelletun tutkimus- ja kehitystyön rahoittamiseen käytettyjen varojen siirrot NOP:n kautta IFET:lle voivat 92 artiklan 1 kohdan merkityksessä vaikuttaa yhteisön kauppaan ja vääristää kilpailua. Tämä tuki on tarkoitettu lääkealan kehityksen helpottamiseen Kreikassa eikä se todennäköisesti vaikuttaisi kauppaan yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla, jos Kreikan lääkealan toimijat itse maksaisivat tutkimustyöstä aiheutuvat kustannukset. Periaatteessa kyseiseen tukeen voitaisiin soveltaa 92 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrättyä poikkeusta.

Tätä vaihtoehtoa ei kuitenkaan voida harkita, koska kyseinen osa tuesta on osittain rahoitettu kantamalla maksuja muista jäsenvaltioista peräisin olevista valmisteista. Kyseinen rahoitusmenetelmä tekee tuen soveltumattomaksi yhteismarkkinoille.

Tämä tuki on laittomasti myönnettyä, koska siitä ei ilmoitettu komissiolle, ja se on sen vuoksi lakkautettava, jollei tuen rahoitusmenetelmää muuteta siten, että muiden jäsenvaltioiden valmisteista ei enää kanneta maksuja.

Komissio panee merkille, että ennen vuotta 1991 tukea saaneet yhtiöt NIP ja SDP on purettu 24 päivänä joulukuuta 1991 julkaistulla lailla N:o 1965/91. Yhtiöiden purkamisesta saatu tuotto on jo siirretty valtion budjettiin. Nämä yhtiöt eivät itse valmistaneet lääkkeitä, vaan antoivat työn alihankinnaksi kolmansille yhtiöille. Näistä yhtiöistä tuen takaisin maksaminen on mahdotonta, ja

Kreikan viranomaisten toimittamien tietojen mukaan IFET ei vielä ole aloittanut toimintaansa, toisin sanoen tälle tutkimuslaitokselle ei toistaiseksi ole siirretty yhtään maksuista saatavia tuloja,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kreikan vuoteen 1991 Greek National Organization of Pharmaceuticalsille ja sen kautta kyseisen yhtiön tytäryhtiöille National Industry of Pharmaceuticals S.A:lle ja

State Deposit of Pharmaceuticals S.A:lle myöntämä, myös muiden jäsenvaltioiden tuonnista kannetuin maksuin rahoitettu tuki on yhteismarkkinoille soveltumatonta.

2 artikla

Tuki, jota Kreikka aikoo myöntää varojen siirtoina valtiolta Greek National Organization of Pharmaceutical-sille ja sen kautta Institute for Pharmaceutical Research and Technologylle, on, siltä osin kuin sitä osittain rahoitetaan maahantuoduista farmaseuttisista valmisteista ja niihin liittyvistä muista valmisteista (kosmeettiset valmis-teet) kannetulla maksulla, yhteismarkkinoille soveltumata tonta eikä sitä saa myöntää.

3 artikla

Kreikan on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden määräajassa tämän päätöksen tiedoksi antamisesta sen soveltamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Helleenien tasavallalle.

Tehty Brysselissä 1 päivänä maaliskuuta 1995.

Komission puolesta

Karel VAN MIERT

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 19 päivänä lokakuuta 1995,

moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 70/156/ETY 8 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesta Italian tasavallan esittämästä poikkeuspyynnöstä

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(95/457/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 6 päivänä helmikuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/156/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 93/81/ETY⁽²⁾,

sekä katsoo, että

Italian tasavallan viranomaiset esittivät 2 päivänä toukokuuta 1995 pyynnön, joka koskee komission hyväksyntää direktiivin 70/156/ETY 8 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaiselle poikkeukselle; tämä pyyntö sisältää edellä mainitussa 8 artiklassa vaaditut tiedot; tämä pyyntö koskee sellaisen kolmannen jarruvalaisimen asentamista ajoneuvoihin, joka on asetuksen YK/ECE (Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomissio) N:o 7 luokan ECE S3 mukainen ja asennettu asetuksen YK/ECE N:o 48 mukaisesti,

mainitut syyt, joiden mukaan tällaiset jarruvalaisimet ja niiden asentaminen eivät vastaa moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen äärivalaisimia, etuvalaisimia, takavalaisimia ja jarruvalaisimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/758/ETY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 89/516/ETY⁽⁴⁾, vaatimuksia eivätkä moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen valaisimien ja merkkivalolaitteiden asennusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/756/ETY⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 91/663/ETY⁽⁶⁾, vaatimuksia, ovat perusteltuja; testien kuvaus, niiden tulokset ja

niiden yhdenmukaisuus asetusten YK/ECE N:o 7 ja 48 vaatimusten kanssa takaavat tyydyttävän turvallisuuden tason,

kyseisiä direktiivejä muutetaan kyseisten jarruvalaisimien tuotannon ja asentamisen sallimiseksi; tällä välin on perusteltua antaa poikkeuspyynnön kohteena olevalle ajoneuvolle, jossa on tämän pyynnön mukaiset jarruvalaisimet, EY-tyyppihyväksyntä, ja

tässä päätöksessä määrätty toimenpide on yhdenmukainen direktiivillä 70/156/ETY perustetun moottoriajoneuvoalan kaupan teknisten esteiden poistamiseksi annettujen direktiivien mukauttamista tekniikan kehitykseen käsittelevän komitean lausunnon kanssa,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Komissio hyväksyy Italian tasavallan viranomaisten 2 päivänä toukokuuta 1995 esittämän pyynnön direktiivin 70/156/ETY 8 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaiseksi poikkeukseksi asetuksen YK/ECE N:o 7 luokan ECE S3 mukaisen ja asetuksen YK/ECE N:o 48 mukaisesti asennetun kolmannen jarruvalaisimen tuottamisen ja asentamisen osalta EY-tyyppihyväksynnän antamiseksi.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 19 päivänä lokakuuta 1995.

Komission puolesta

Martin BANGEMANN

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL N:o L 42, 23.2.1970, s. 1⁽²⁾ EYVL N:o L 264, 23.10.1993, s. 49⁽³⁾ EYVL N:o L 262, 27.9.1976, s. 54⁽⁴⁾ EYVL N:o L 265, 12.9.1989, s. 1⁽⁵⁾ EYVL N:o L 262, 27.9.1976, s. 1⁽⁶⁾ EYVL N:o L 366, 31.12.1991, s. 17

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 19 päivänä lokakuuta 1995,

moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 70/156/ETY 8 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesta Saksan liittotasavallan esittämästä poikkeuspyynnöstä

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

(95/458/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 6 päivänä helmikuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/156/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 93/81/ETY⁽²⁾,

sekä katsoo, että

Saksan liittotasavallan viranomaiset esittivät 3 päivänä tammikuuta 1995 pyynnön, joka koskee komission hyväksyntää direktiivin 70/156/ETY 8 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaiselle poikkeukselle; tämä pyyntö sisältää edellä mainitussa 8 artiklassa vaaditut tiedot; tämä pyyntö koskee sellaisen kolmannen jarruvalaisimen asentamista ajoneuvoihin, joka on asetuksen YK/ECE (Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomissio) N:o 7 luokan ECE S3 mukainen ja asennettu asetuksen YK/ECE N:o 48 mukaisesti,

mainitut syyt, joiden mukaan tällaiset jarruvalaisimet ja niiden asentaminen eivät vastaa moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen ääri- ja etuvalaisimia, takavalaisimia ja jarruvalaisimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/758/ETY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 89/516/ETY⁽⁴⁾, vaatimuksia eivätkä moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen valaisimien ja merkkivalolaitteiden asennusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/756/ETY⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 91/663/ETY⁽⁶⁾, vaatimuksia, ovat perusteltuja; testien kuvaus, niiden tulokset ja niiden

yhdenmukaisuus asetusten YK/ECE N:o 7 ja 48 vaatimusten kanssa takaavat tyydyttävän turvallisuuden tason,

kyseisiä direktiivejä muutetaan kyseisten jarruvalaisimien tuotannon ja asentamisen sallimiseksi; tällä välin on perusteltua antaa poikkeuspyynnön kohteena olevalle ajoneuvolle, jossa on tämän pyynnön mukaiset jarruvalaisimet, EY-tyyppihyväksyntä, ja

tässä päätöksessä määrätty toimenpide on yhdenmukainen direktiivillä 70/156/ETY perustetun moottoriajoneuvoalan kaupan teknisten esteiden poistamiseksi annettujen direktiivien mukauttamista tekniikan kehitykseen käsittelevän komitean lausunnon kanssa,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Komissio hyväksyy Saksan liittotasavallan viranomaisten 3 päivänä tammikuuta 1995 esittämän pyynnön direktiivin 70/156/ETY 8 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaiseksi poikkeukseksi asetuksen YK/ECE N:o 7 luokan ECE S3 mukaisen ja asetuksen YK/ECE N:o 48 mukaisesti asennetun kolmannen jarruvalaisimen tuottamisen ja asentamisen osalta EY-tyyppihyväksynnän antamiseksi.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä 19 päivänä lokakuuta 1995.

Komission puolesta

Martin BANGEMANN

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL N:o L 42, 23.2.1970, s. 1⁽²⁾ EYVL N:o L 264, 23.10.1993, s. 49⁽³⁾ EYVL N:o L 262, 27.9.1976, s. 54⁽⁴⁾ EYVL N:o L 265, 12.9.1989, s. 1⁽⁵⁾ EYVL N:o L 262, 27.9.1976, s. 1⁽⁶⁾ EYVL N:o L 366, 31.12.1991, s. 17

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 19 päivänä lokakuuta 1995,

**Yhdistyneen kuningaskunnan tekemästä moottoriajoneuvojen ja niiden perävau-
nujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä
annetun direktiivin 70/156/ETY 8 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista poik-
keusta koskevasta pyynnöstä**

(Ainoastaan englanninkielinen teksti on todistusvoimainen)

(95/459/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuk-
sen,ottaa huomioon moottoriajoneuvojen ja niiden perävau-
nujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsää-
dännön lähentämisestä 6 päivänä helmikuuta 1970
annetun neuvoston direktiivin 70/156/ETY⁽¹⁾, sellaisena
kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä
93/81/ETY⁽²⁾,

sekä katsoo, että

Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset tekivät 30
päivänä elokuuta 1994 komissiolle direktiivin
70/156/ETY 8 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoi-
tettua poikkeusta koskevan pyynnön; tämän pyynnön
mukana seurasi kertomus, joka sisälsi yllä mainitussa 8
artiklassa vaaditut tiedot; tämä pyyntö koskee ulkopuo-
listen taustapeilien asentamista tietyn tyyppiseen ajoneu-
voon, nimittäin moottoriajoneuvoon, jossa on kallistettu,
kiinteäselkänöjainen kuljettajanistuun ajoneuvon keskelle
sijoitettuna,esitetyt syyt, joiden mukaan ulkopuolisen taustapeilin
asentaminen juuri tämän tyyppiseen ajoneuvoon ei vastaa
komission direktiivin 88/321/ETY⁽³⁾ vaatimuksia erityi-
sesti kuljettajan näkökentän huomioon ottaen, ovat perus-
teltuja; testien kuvaukset, niiden tulokset ja toimet, joihin
on ryhdytty tieturvallisuuden varmistamiseksi, ovat tyydyt-
täviä ja varmistavat voimassa olevan direktiivin kanssa
yhtäläisen turvallisuustason,kyseistä direktiiviä muutetaan muun muassa ulkopuo-
listen taustapeilien asianmukaisen asentamisen mahdollis-
tamiseksi ajoneuvoihin, joissa kuljettajanistuun on sijoit-
tettu keskiasemaan; näin ollen on perusteltua sallia tämänpyynnön alaisuuteen kuuluvan ajoneuvotyyppin hyötyä
välittömästi EY-tyyppihyväksynnän myöntämisestä, jatässä päätöksessä määrätty toimenpide on direktiivissä
70/156/ETY perustetun moottoriajoneuvoalan kaupan
teknisten esteiden poistamiseksi annettujen direktiivien
mukauttamista tekniikan kehitykseen käsittelevän komi-
tean lausunnon mukainen,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

*1 artikla*Komissio hyväksyy Yhdistyneen kuningaskunnan 30
päivänä elokuuta 1994 tekemän pyynnön poikkeuksesta,
direktiivin 70/156/ETY 8 artiklan 2 kohdan c alakohdan
mukaisesti, koskien ulkopuolisten taustapeilien asenta-
mista sen tyyppiseen ajoneuvoon, jossa on kallistettu,
kiinteäselkänöjainen kuljettajanistuun ajoneuvon keskelle
sijoitettuna, myöntämällä EY-tyyppihyväksynnän.*2 artikla*Tämä päätös on osoitettu Ison-Britannian ja Pohjois-Ir-
lannin yhdistyneelle kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 19 päivänä lokakuuta 1995.

Komission puolesta

Martin BANGEMANN

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL N:o L 42, 23.2.1970, s. 1⁽²⁾ EYVL N:o L 264, 23.10.1993, s. 49⁽³⁾ EYVL N:o L 147, 14.6.1988, s. 77

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 19 päivänä lokakuuta 1995,

Saksan liittotasavallan esittämästä moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 70/156/ETY 8 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista poikkeusta koskevasta pyynnöstä

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

(95/460/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 6 päivänä helmikuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/156/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 93/81/ETY⁽²⁾,

sekä katsoo, että

Saksan liittotasavallan viranomaiset esittivät komissiolle direktiivin 70/156/ETY 8 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua poikkeusta koskevan pyynnön, joka vahvistettiin 5 päivänä joulukuuta 1994 esitettyllä pyynnöllä; näiden pyyntöjen liitteenä oli kertomus, joka sisälsi edellä mainitussa 8 artiklassa vaaditut tiedot; nämä pyynnöt koskevat tietyntyyppisen kaasupurkauslampun asentamista moottoriajoneuvoissa käytettäviksi tarkoitettuihin neljäntyyppisiin ajovalaisimiin,

Saksan liittotasavallan viranomaisten esittämistä tiedoista käy ilmi, että näiden uudentyyppisten kaasupurkauslampujen ja ajovalaisimien tekniikka ja toimintaperiaate eivät vastaa yhteisön asetusten vaatimuksia; kuitenkin testien kuvaukset, niiden tulokset ja tieturvallisuuden varmistamiseksi toteutetut toimet ovat tyydyttävät ja varmistavat turvallisuustason, joka on yhtäläinen niiden lampujen ja ajovalaisimien kanssa, jotka täyttävät voimassa olevien direktiivien ja erityisesti moottoriajoneuvojen kauko- ja lähivalaisimina toimivia ajovalaisimia ja niiden hehku-lamppuja koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 2 päivänä heinäkuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/761/ETY⁽³⁾ vaatimukset,

nämä uudentyyppiset kaasupurkauslamput ja ajovalaisimet täyttävät Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission soveltamien asetusten vaatimukset; näin ollen on perusteltua sallia niiden ajoneuvojen, joissa on tämän pyynnön mukaisin lampuin varustetut ajovalaisimet, hyötyä välittömästi EY-tyyppihyväksynnän myöntämisestä edellyttäen, että ajoneuvot varustetaan automaattisella

valokeilan tasausjärjestelmällä, ajovalaisimien puhdistusjärjestelmällä ja kiinteän lähivalon takaavalla järjestelmällä,

kyseistä yhteisön direktiiviä muutetaan uuden tekniikan mukaisten purkauslampujen ja näillä lampuilla varustettujen ajovalaisimien markkinoille pääsyn mahdollistamiseksi, ja

tässä päätöksessä määrätty toimenpide on direktiivissä 70/156/ETY perustetun moottoriajoneuvoalan kaupan teknisten esteiden poistamiseksi annettujen direktiivien mukauttamista tekniikan kehitykseen käsittelevän komitean lausunnon mukainen,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Komissio hyväksyy Saksan liittotasavallan 5 päivänä joulukuuta 1994 esitettyllä pyynnöllä vahvistetun pyynnön poikkeuksesta, direktiivin 70/156/ETY 8 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti, koskien tietyntyyppisen kaasupurkauslampun asentamista moottoriajoneuvoissa käytettäviin neljäntyyppisiin ajovalaisimiin.

Pyyntö hyväksytään sillä edellytyksellä, että kyseiset ajoneuvot varustetaan automaattisella valokeilan tasausjärjestelmällä, ajovalaisimien puhdistusjärjestelmällä ja kiinteän lähivalon takaavalla järjestelmällä.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Saksan liittotasavallalle.

Tehty Brysselissä 19 päivänä lokakuuta 1995.

Komission puolesta

Martin BANGEMANN

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL N:o L 42, 23.2.1970, s. 1⁽²⁾ EYVL N:o L 264, 23.10.1993, s. 49⁽³⁾ EYVL N:o L 262, 27.9.1976, s. 96

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 27 päivänä lokakuuta 1995,
Venezuelassa ja Kolumbiassa esiintyvää venezuelalaista enkefolomyeliittiä koske-
vista suojatoimenpiteistä
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(95/461/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkäritarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista ja direktiivien 89/662/ETY, 90/425/ETY ja 90/675/ETY muuttamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/496/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjoilla, ja erityisesti sen 18 artiklan,

sekä katsoo, että

venezuelalaisen enkefolomyeliitin esiintyminen Venezuelassa ja Kolumbiassa on vahvistettu,

venezuelalaisen enkefolomyeliitin puhkeaminen Venezuelassa ja Kolumbiassa muodostaa vakavan uhan jäsenvaltioiden hevoseläimille, kun otetaan huomioon niiden liikkuvuus,

tämän vuoksi on tarpeen kieltää Venezuelasta ja Kolumbiasta tuotavien rekisteröityjen hevosten takaisintuonti maastaviennin jälkeen, ja

tässä päätöksessä määrätyt toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on kiellettävä Venezuelasta ja Kolumbiasta rekisteröityjen hevosten takaisintuonti väliaikaisen maastaviennin jälkeen.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on muutettava Venezuelaa ja Kolumbiaa koskevat toimenpiteet tämän päätöksen mukaisiksi. Niiden on ilmoitettava siitä komissiolle.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 27 päivänä lokakuuta 1995.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL N:o L 268, 24.9.1991, s. 56